47. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1991. AUGUSZTUS 28.

LUDAS MATYI

RAU TIBOR RAJZA

SZIGORÚAN ŐRZÖTT KUPA

SZAKSZERVEZETI VITÁK: SÜKETEK PÁRBESZÉDE

RÁADÁSUL CSAK A SÖTÉTBEN TAPOGATÓZNAK

UGRÁSOK

Le a kalappal! Függetlenül attól, hogy Duna-duzzasztási és vízlépcső-vacakolási ügyben nem értek vele egyet.

Mert az nem volt akármi!

A szlovák miniszterelnök úgy érkezett meg egy szlovák ünnepségre, hogy kétezer méter magasból ugrott ki ejtőernyővel.

Simán ért talajt.

Nem tudok róla, hogy bármelyik magyar politikus hasonló kunsztot hajtott volna végre mostanában, pedig nagy port vert volna fel.

Szégyenkeznünk azonban nem kell, másfajta ugrásokban alighanem világelsők vagyunk.

Itt van például a hármasugrás.

Amikor a televíziós kamera végigpásztáz a parlamenti padsorokon, közismert hármasugrók egész raját láthatjuk. Valamikor bal lábra érkeztek, másodikra is bal, aztán már páros lábbal kötöttek ki, kicsit vagy nagyon jobbra.

Sima távolugrásban is az élmezőnyben tanyázunk.

Összpontosítás, lassú, majd gyorsuló roham, szerencsés dobbantás, és a honanya már át is libbent a Fórumból a Függetlenekhez.

Sporttársnője a Keresztény Demokratáktól a Kisgazdákig ugrott, helyből.

Hogy csak a legutóbbi női bajnoki eredményeinket említsem.

De a legeslegerősebbek a magasugrók.

Nekifutás, a szurkolók harsány buzdításai közepette fel az első hordóra. Onnan egy még magasabb hordóra. És így tovább, mígnem kitűnő atlétáink a toronyban találják magukat.

Toronyugrás... hm... izé... hogyismondjam... hát itt még van egy kis bibi.

Felfelé a lépcsőn még csak-csak: délcegen, határozottan, megvető tekintettel...

Le... lefelé viszont – sehogy.

Ez valami spéci szittya tulajdonság lehet.

Megtelepedni a csúcson, élvezni a nézők csodálatát, a természet erőivel a szabad ég alatt dacolni.

Mert azt fel sem tételezem, hogy félnének.

Vagy ne tudnák biztosan, hogy a medencéből leeresztették a vizet vagy sem.

Hogy mi várja őket alant, ha távoznak a toronyból.

Így aztán az a fura helyzet áll elő, hogy odafent egymást biztatják a politikusok:

– Csak bátran, öcsi!... Tessék, uram, ön jött előbb!... Bocsánat, hölgyeké az elsőség... Ne cidrizzen, tökfejű, a medencében a víz sima és langyos...

Restellem bevallani, de még lökdösődések, taszigálások is előfordulnak.

De ugrani nem ugrik senki.

Önszántából legalábbis.

És közben újak kapaszkodnak felfelé, már-már egymásba ér a mandátumuk, istenkém, csak le ne szakadjon a túlterhelt trambulin!

Nem is annyira őket féltem, inkább miattunk aggódom, akik lent vagyunk.

Mert kinek a fejére potytyannának?

KÜRTI ANDRÁS

– Nemsokára nyit az MDF-piac, lecsapáshoz készülnek a nyugdíjasok

NAGYJAINK NYOMDOKAIN

(Pintér Lajos újvidéki költő, író, humorista, rádiós szerkesztő rímes szösszeneteinek napjaink történelme ad szomorú aktualitást... Olvassák megértéssel.)

EURÓPÁBA!

Dunának, Oltnak egy a hangja –
ám ez itt csak Európa gangja...

BÖLCSESSÉG VAGY KÁOSZ?

A dolgozó nép okos gyülekezetében
hányni-vetni meg ezer bajunk...
Nos, attól, ami nálunk most folyik, bizony
égnek áll még megmaradt hajunk!

HA JÖN A NÉP

Romos váraitokból merre fut
majd hitvány, gyülevész hadatok,
ha kiderülnek a viselt
dolgaitokról szóló adatok?

PINTÉR LAJOS

ÜNNEP

– A kárpótlási jegyeket kérem ellenőrzésre!

START-TÁRGYALÁSOK

1945-BEN KIVITT MŰKINCSEK A SZU-BAN

– Természetesen mi csakis baráti megőrzésre vettük át az anyagot...

A HOLLAND KÜLÜGYMINISZTER MONDTA: „SAJNÁLOM AZT AZ ORSZÁGOT, AMELYNEK ILYEN VEZETŐI VANNAK"

NYUGI, JUGOSZLÁVIÁRA GONDOLT...

Nulladik típusú találkozás

Csiripelték a verebek, így hát a médiák is beszámoltak arról, hogy Torgyán pártvezér találkozni készül Thürmer pártvezérrel. Nincsen ezen semmi elképednivaló! Az amerikai elnökök is szoknak találkozni szovjet elnökökkel, és a világ nemhogy nem ódzkodik ezektől a randevúktól, hanem még gyakorítaná is őket. Aztán meg azért sincs min meglepődni, mert viharvert századunkban egyre-másra követték egymást a nagyobbnál nagyobb találkozások. Találkozásaink a Varsói Szerződésben, találkozásaink a KGST-ben – hogy a Titanic és a jéghegy találkozásáról ne is beszéljünk!

Visszatérve a közismert honi viszonyok közé, azért sem váratlan ez a légyott, mivel épp az ellentétek vonzzák egymást. Mert ugye, ki ne találkozna, ha nem a bal, meg a jobb?! Főleg a szélek felől!

„– Ha azt mondom: MUNKÁS!, te azt mondod: PARASZT!

Egyébként úgy néz ki, hogy a megnevezett két vezér a színek tekintetében közös ízléssel bír. A munkáspártinak kedvenc színe a vörös, de a kisgazdásnak is, hiszen nem oly régen „patak vér" felemlegetésével űzte ki az álmot parlamenti képviselőtársai szeméből! Mindemellett elég gyakorlatias emberek. Főleg a régi gyakorlatot követik.

„– Aki nem velünk, azoknak: – KI VELÜK!"

Az is lehet, hogy cseppet sem politikai, hanem inkább üzleti lesz a kapcsolatuk. „Business", ahogy ezt Alsógerebenen mondják. A balvezér nemrég járt a volt „nagytestvér"-nél, mivel búzafeleslegből kifolyólag szeretett volna kupecolni egy kicsit. Csak hát, odakint nem csaptak a markába! Itthon talán kerül bele egy csapás. Ugyanis kisgazdaék környékén bő a termés; de roppant szűk a vevőkör. Igaz, a munkáspártiaknak se termésük, se vevőjük, de bíznak benne, hogy a volt nagy testvér az ő kedvükben fog járni. Merthogy:

„– Egységben az erő, ... – kétségben az esés!"

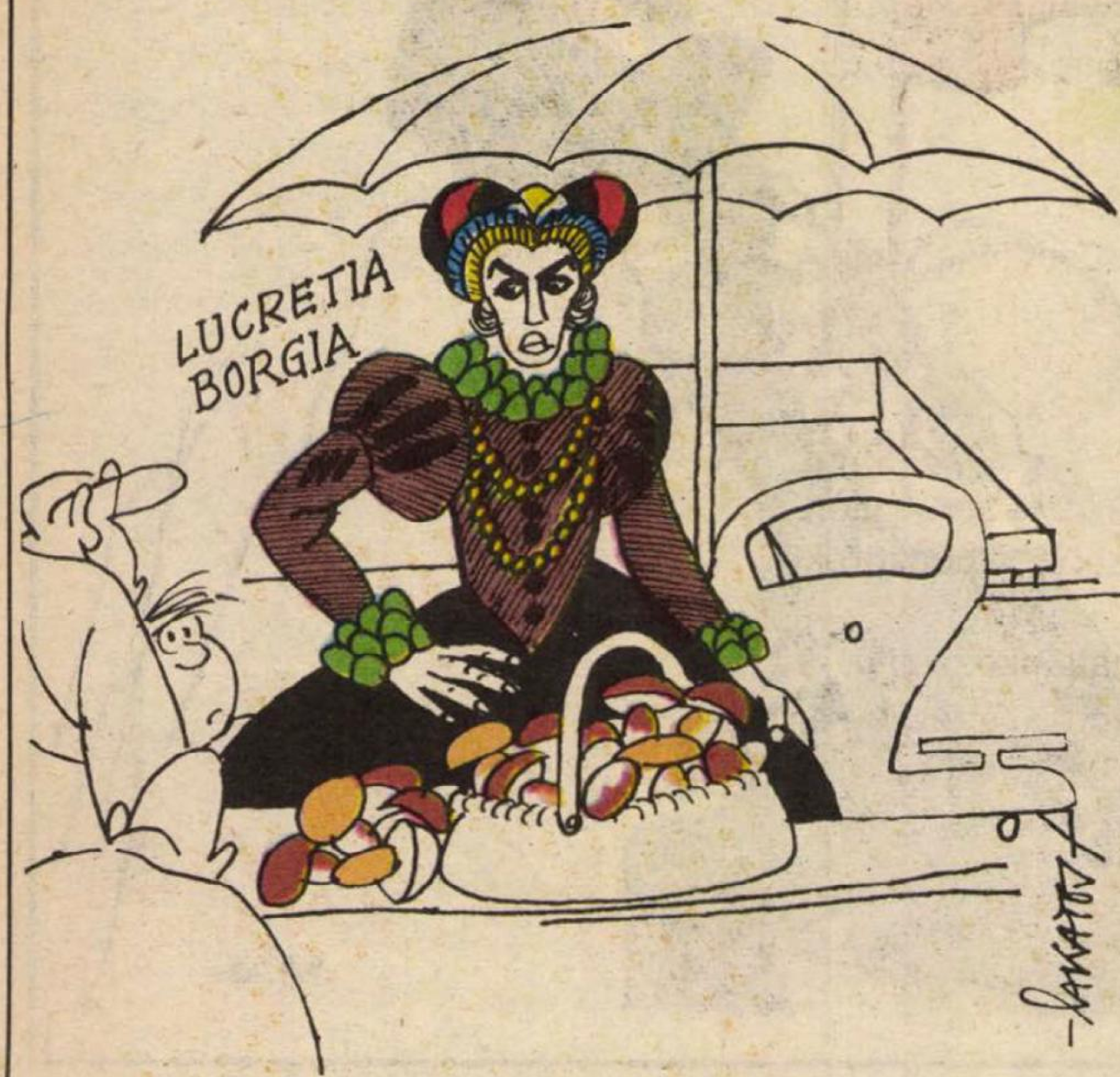
Lehet, hogy ha összefognak, ők lesznek a sikeres kalmárok! „Torgyán és tsa."! Vagy: „Thürmer és tsa."! A sorrend teljesen mindegy.

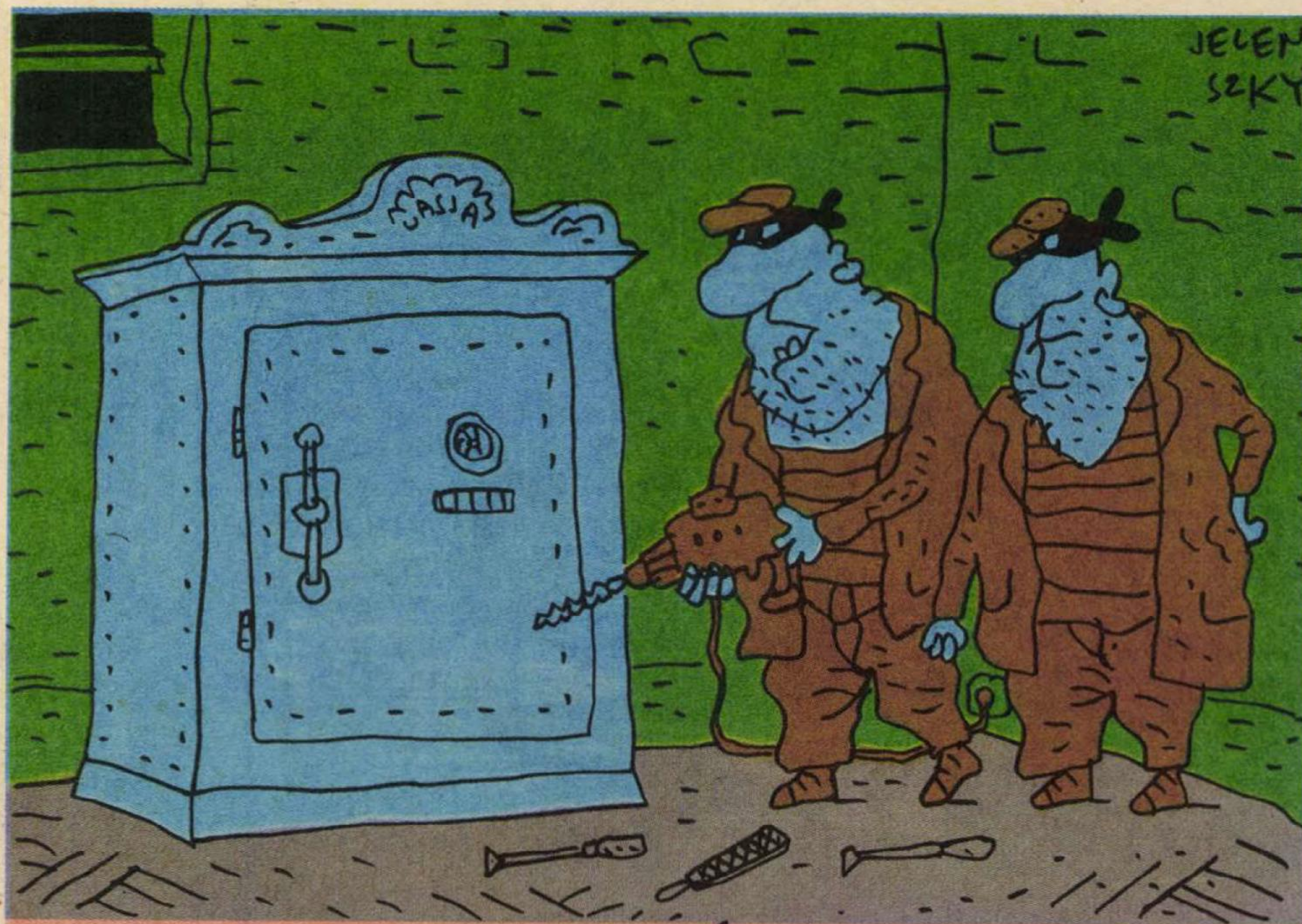
Áru van bőven! Vihetik a vásárra a búzánkat, a kukoricánkat, a cukorrépánkat, a baromfinkat, a sertéseinket!

Csak egy valamit ne vigyenek a vásárra! ... A „bőrünket!"

BODNÁR GYULA

GOMBASZEZON

– Ha lépést akarunk tartani, be kell törnünk a nyugati piacra...

HETET EGY CSAPÁSRA!

Ezúton tudatik a kedves olvasóval, hogy a cím ellenére, nem a hét legyet leterítő szegény szabólegény esetét megörökítő mese következik. Már csak azért sem, mert napjainkra nem csak a szabó, hanem a „Kovács", a „Lakatos", meg a jó ég tudja még mi minden legények is elszegényedtek. Ami azonban egyezik; az a csapás – akarom mondani –; a „verés"! Híre futotta ugyanis, hogy elérkezett az ideje a pénzérmék kicserélésének, úgymond, a letűnt rend jelképeitől való megtisztításuknak. Magyarán mondva: új érméket kell verni! Mivel nem filléres ügyről van szó, így csak az egyforintos és az annál nagyobb címletek jönnek számításba, mégpedig pályázat útján!

„– No ezzel így helyben vagyunk – mondanám önmagamtól vett kedvenc kifejezésemmel élve –, de minek ide az a költséges pályázat?" Hogy legalább időt takarítsunk meg a nemzetgazdaság számára, máris mondom első díjra fölöttébb esélyesnek tartott javaslataimat:

A tervbe vett hét pénzérmére a hét törpe arcmását képzeltem el. Nem szükséges különösebben bizonygatnom, hogy így mennyire egységes lenne a sorozat. Kifejezetten családias képet mutatna az együttes, akár Szunditól Tudorig, akár Hapcitól Morgóig. Láthatná az egész művelt világ, hogy nálunk a pénz már megjelenésében is a „kisemberek" pénze! No persze, az sem elhanyagolható, hogy az időtállóság évezredekre garantált! Lehet még rendszerváltás erre, rendszerváltás arra, törpéinknek nincs mitől félniük. Az ő múltjuk hófehér! ... Hogy egészen pontos legyek: Hófehér(ke)!

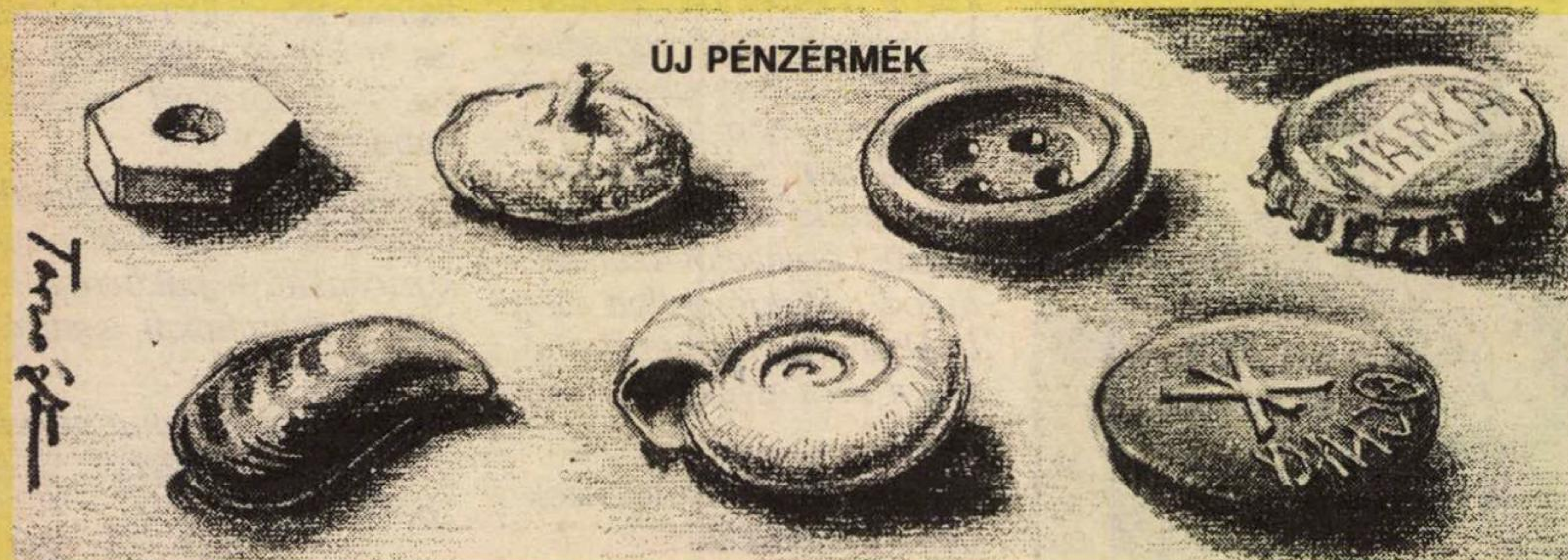
Már hallom is az örök kétkedők aggályait, „mi lesz a fekete pénzekkel?" Kedves honfitársaim! Én erre is gondoltam! Közismerten híres éleslátásommal a törpék fizimiskáit kriminalisztikai elhelyezésűnek terveztem, jobb és bal profil, illetve szembenéző formációban. Ujjlenyomataikat sajnos nem tudom produkálni, azok a higiénia áldozatai lettek. Hófehérke ugyanis rendszeresen fürdött!

Mindenesetre a grafikai kivitelezést karikaturista barátaimra bíznám! Mégpedig azon megfontolás alapján, hogy nálunk ma már úgyis kész röhej a pénz. Ma már nemcsak az fakad nevetésre a dolog képtelensége folytán, akitől kölcsönkérnek, hanem már az is, aki kölcsönkér! Jut eszembe!: változtatnék a nevén is, úgymond jelen állapotának megfelelő elnevezést adnék neki. Nem forintnak hívnák, nem tallérnak, nem pengőnek, ... hanem mondjuk „pangó"-nak!

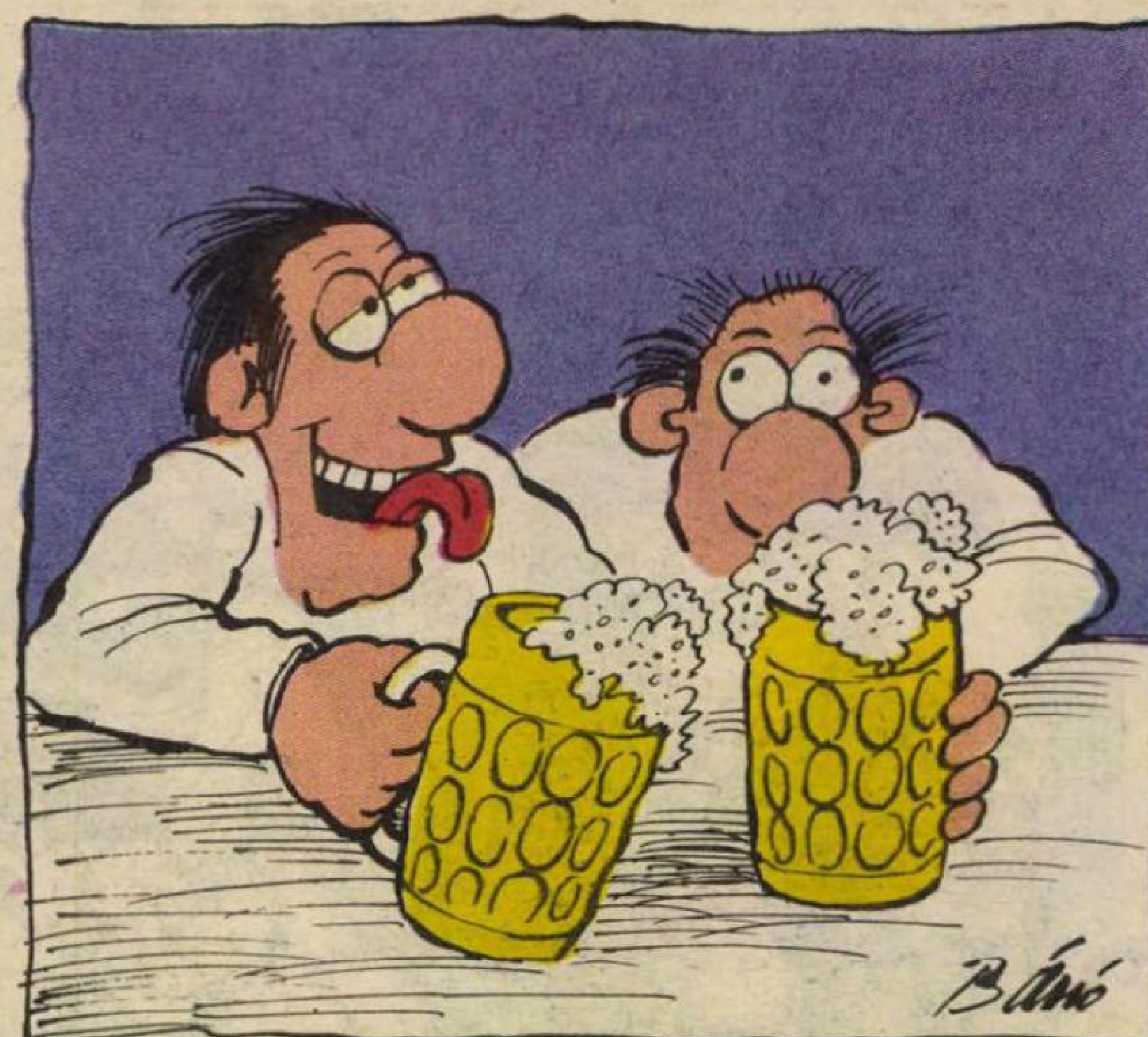
Hogy milyen anyagból tervezem az érméket? Vörösrézből semmi esetre sem! Nem csupán politikai megfontolásból, hanem azért sem, mert a vörösréz kell a vasúti biztosítóberendezésekhez, hogy éhen ne haljanak a színesfém-„gyűjtők"! ... Arany, ezüst, platina?! Ugyan! Van ezeknél százszorta értékesebb! Háztartási szénből sajtolnám! Higgyék el, olyan megbecsült lenne széles e hazában, hogy nem győznék az eddig gazdaságtalan szénbányákat privatizálni!

Ha ezek ellenére mégsem az én terveimet valósítanák meg, akkor felőlem azt vernek az érmékre, amit akarnak. Csak harangot ne! Félek, sok lenne a gyártási selejt. Merthogy „félrevernék"!

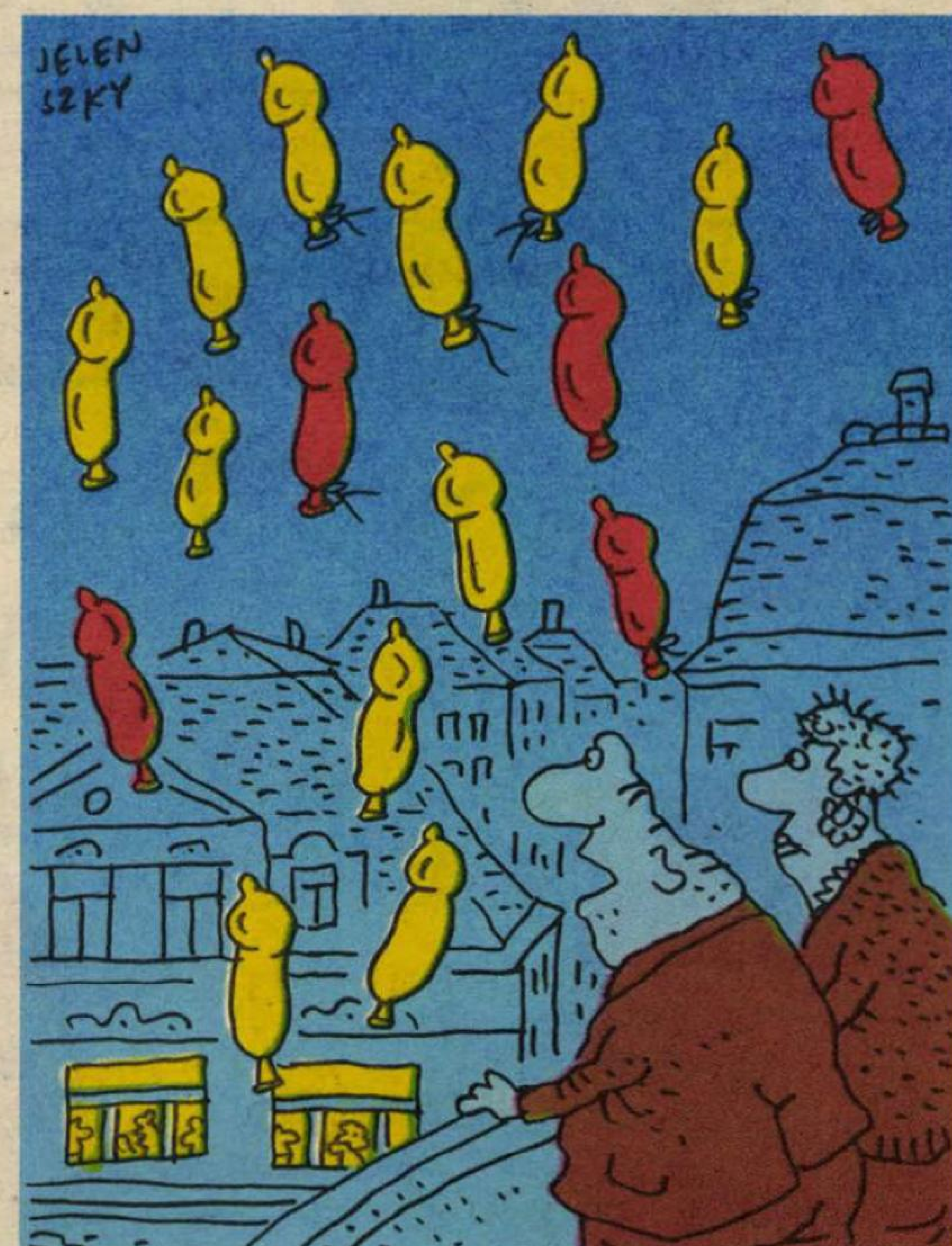
Bodnár

HELYZETKÉP

– Mit nekem húsakció! Az áradáskor kifogtam egy egész disznót!

– Még pofátlanul meg is ünneplik, hogy nem sikerült visszavonatnunk a masszázsszalon-engedélyüket!

SZPONZORÁLT MENYEGZŐ

Napjainkban egyre többe kerül a boldogító igen. Vagy nem? A magyar ember ott segít magán, ahol tud. Most következő életképünk az esküvők egy, a közeljövőben igen népszerűvé váló formáját mutatja be...

A kíváncsi zúgás hirtelen erős morajjá fokozódott, amikor az örömszülők átlépték a házasságkötő terem küszöbét, mögöttük az enyhén tolakodó rokonsággal. Körben a teremben reklámtáblák sorakoztak, rajtuk a jól ismert feliratok:

Ónódi országgyűlés! (Rákóczi produkció.)

Mózes parancsolatai kőbe vésve. (Mindegyik táblában egy jó pohár tej van!)

Ikarus Kft. (Szárnyakat adunk a vágyainak!)

Technomark. (Egy biztos kapcsolat...)

A székek alján kis tombolaszelvények tudatták, hogy a szerencsés nyertesek ingyen vehetnek részt az esküvőt követő vacsorán, az OTP és a kerületi Anyakönyvi Hivatal jóvoltából.

És ekkor, mintegy varázsütésre megszólalt a zene! Nagyívű melódiák zsongították el a vendégek szívét, s füleit. A hölgyek a meghatottságtól épp' pityeregni kezdtek, amikor egy borízű hang közölte, hogy Fülike hifi-toronynyal tökéletes a hangzás.

Óh, mily gyarló az emberi képzelet! Óh, mily ostoba az emberi agy!

A látványtól tizenketten elájultak, s többeket csak a Szagi gyártmányú fufubalzsam térített észhez, amelyet a nyoszolyólányok árultak figyelmességből – diszkont áron.

Ugyanis kinyílt a terem duplaszárnyú ajtaja – gyártja a Vörösmarty mgtsz melléküzemága, viszonteladóknak kedvezmény –, és belépett az ifjú pár! A vőlegény egysoros fekete öltönyt viselt, fehér selyeminggel, melynek mandzsettáján hanyag eleganciával fityegett a cédula: Eredeti olasz import, lepergeti ez a hímport!

A menyasszony fátylán, mint holmi Forma–1-es versenyautón sorakoztak a kisebb szponzorok hirdetései:

Tőfi Autós Ingatlanközvetítő!

Lady Remington! (Ezzel Sirtelenítik az angol Felsőházat!)

Egérirtást vállal özvegy Somorjainé.

Az ifjú házasok első lépéseit megkönnyíti a Bizti Biztosító Rt.!

A ceremónia ünnepélyes keretek között csordogált. A verseszenés műsor végén a két előadó bejelentette, hogy a Görög Színház Trójai, a faló című előadására (rendező: Koltay Gábor, főszereplők: Varga Miklós és Vikidál Gyula) jegyek még korlátozott számban kaphatók az előtérben.

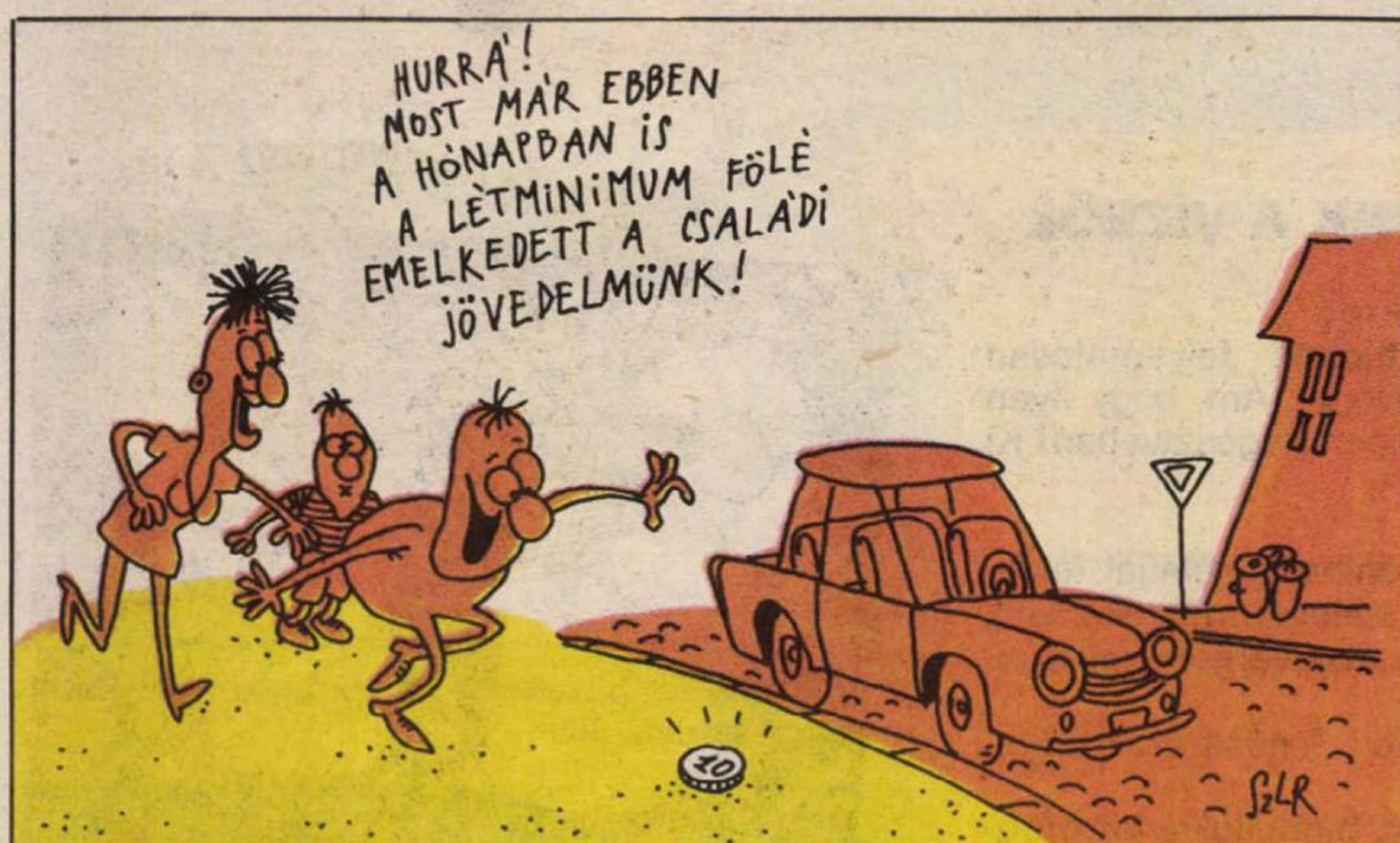
Az ifjú pár felhúzta egymás ujjaira a TeleGold Kft. 24 karátos aranygyűrűit, majd koccintottak a Mártahegyi Muskotályos Borkombinát pezsgőjével. Ezek után már az sem okozott meglepetést, amikor a Riksa Bt. képviselője átnyújtotta annak a kétszemélyes biciklinek a kulcsát, mellyel az ifjú házasok nászútra indulhatnak a Pénztárca Tours Utazási Iroda támogatásával.

Mindössze egyvalaki vette észre a fellebbenő fátyol alatt a vadiúj asszonyka szépnek csak költői túlzással nevezhető orcáját. Ő aztán a gratulációk után az ifjú férjhez osont és kérdőre vonta. Mire amaz a kétkedő füléhez hajolt és hosszasan susmorgott:

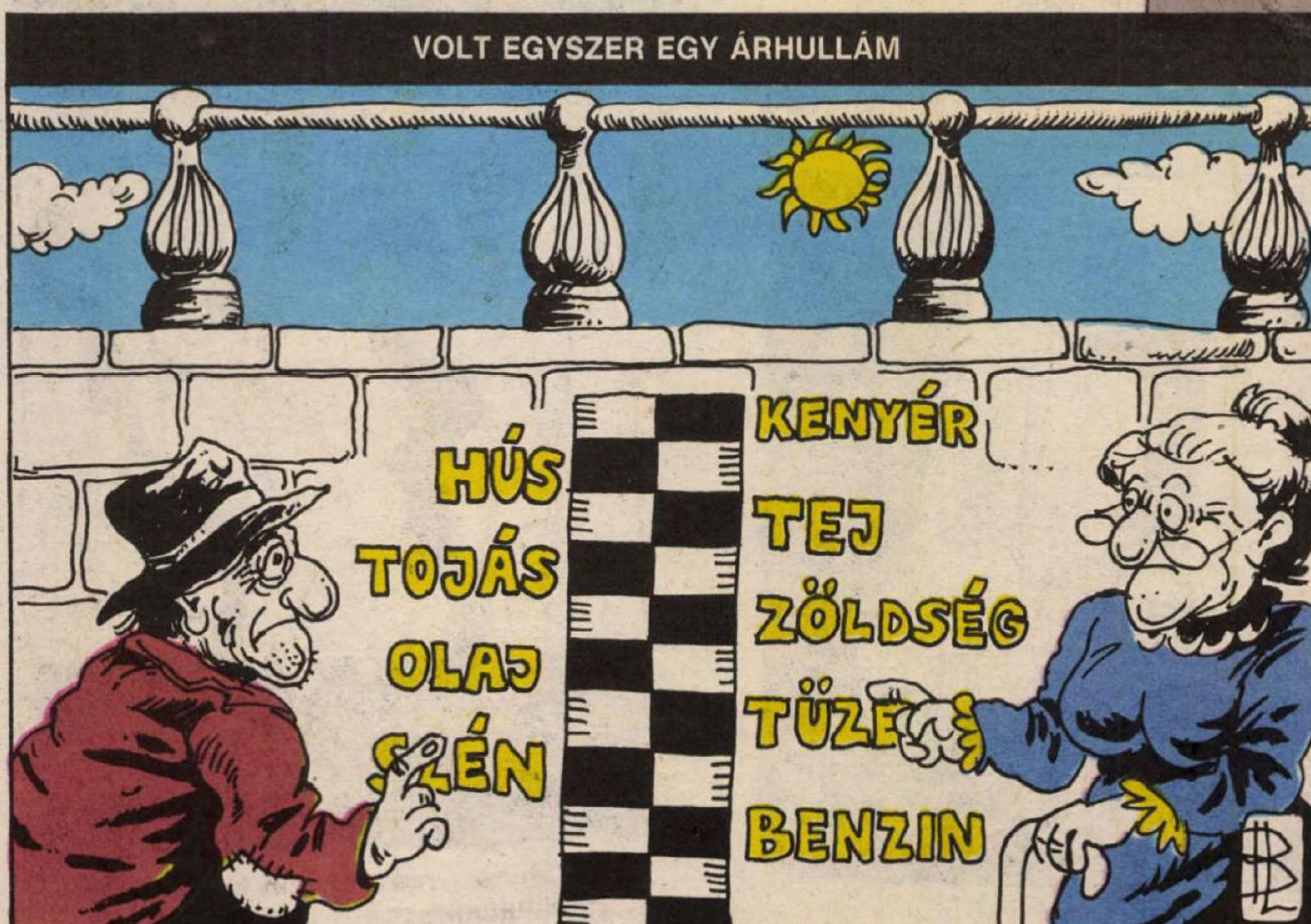
– Igaz, hogy a nejem rettenetesen randa, ám engem az apósom szponzorált!

És kérem, az üzlet az üzlet! Ugyebár...

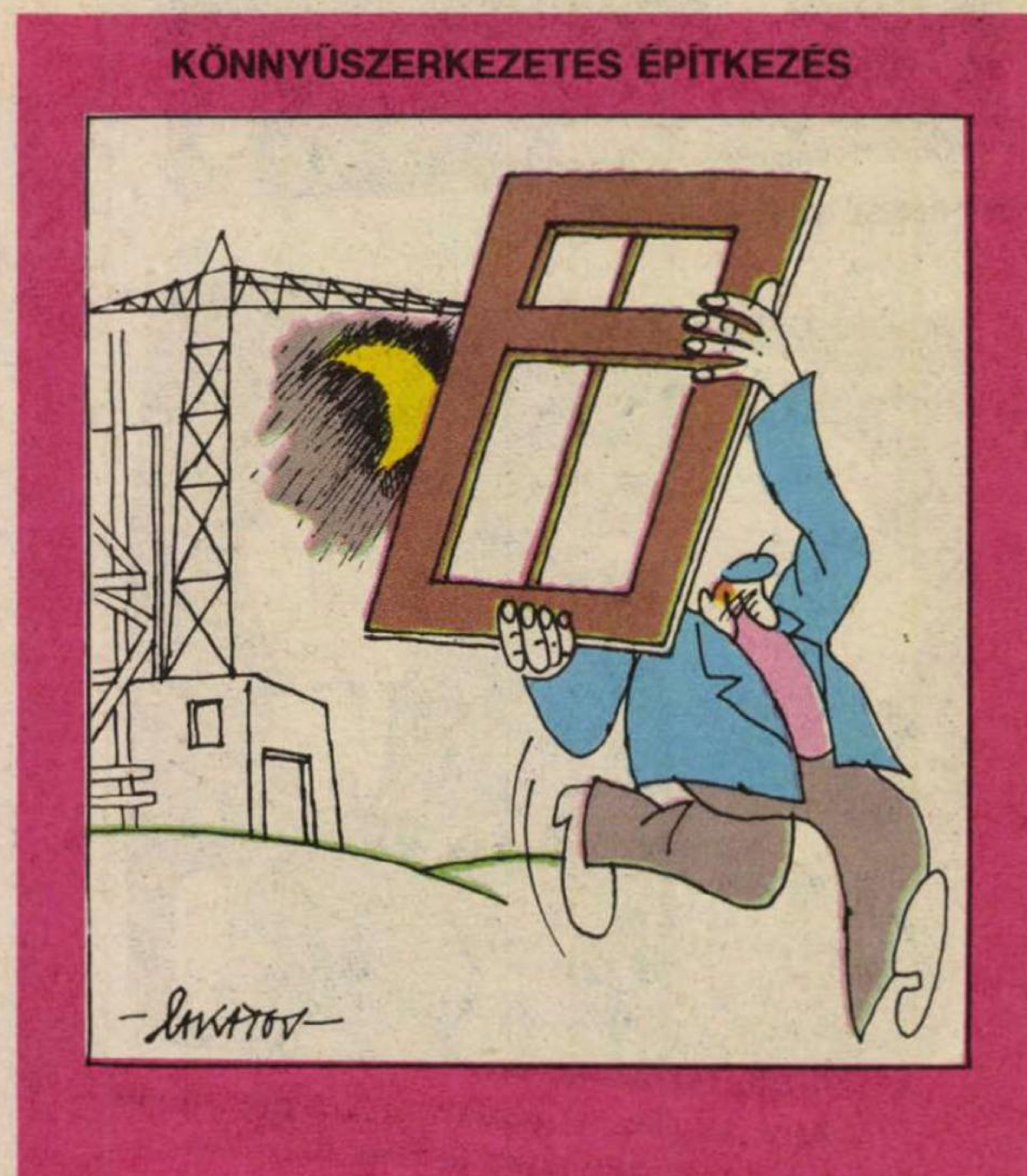
SHOWDER DUÓ

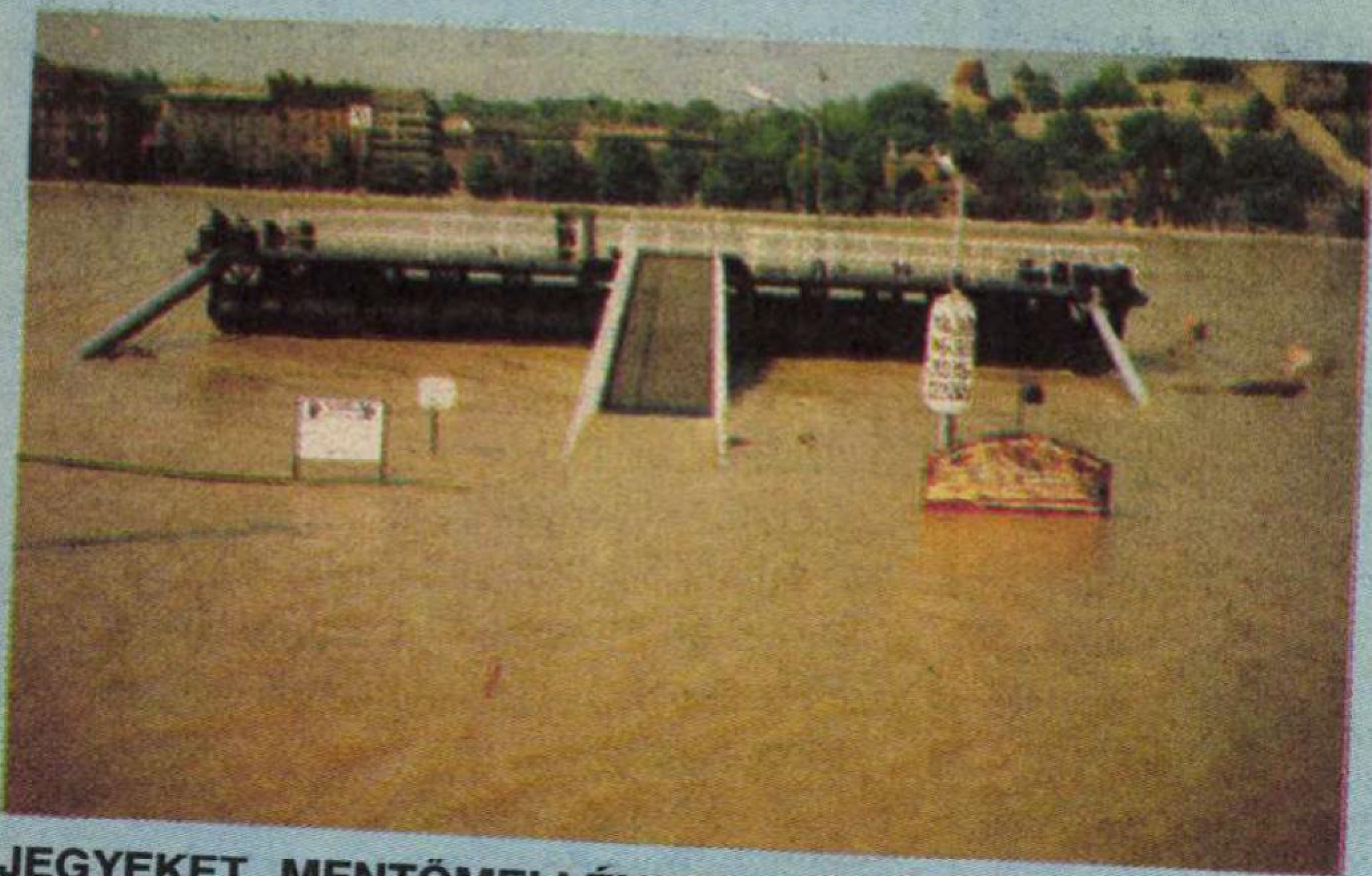

– Sajnos, az idén is tetőzött az ÁR!

VOLT EGYSZER EGY ÁRVÍZ

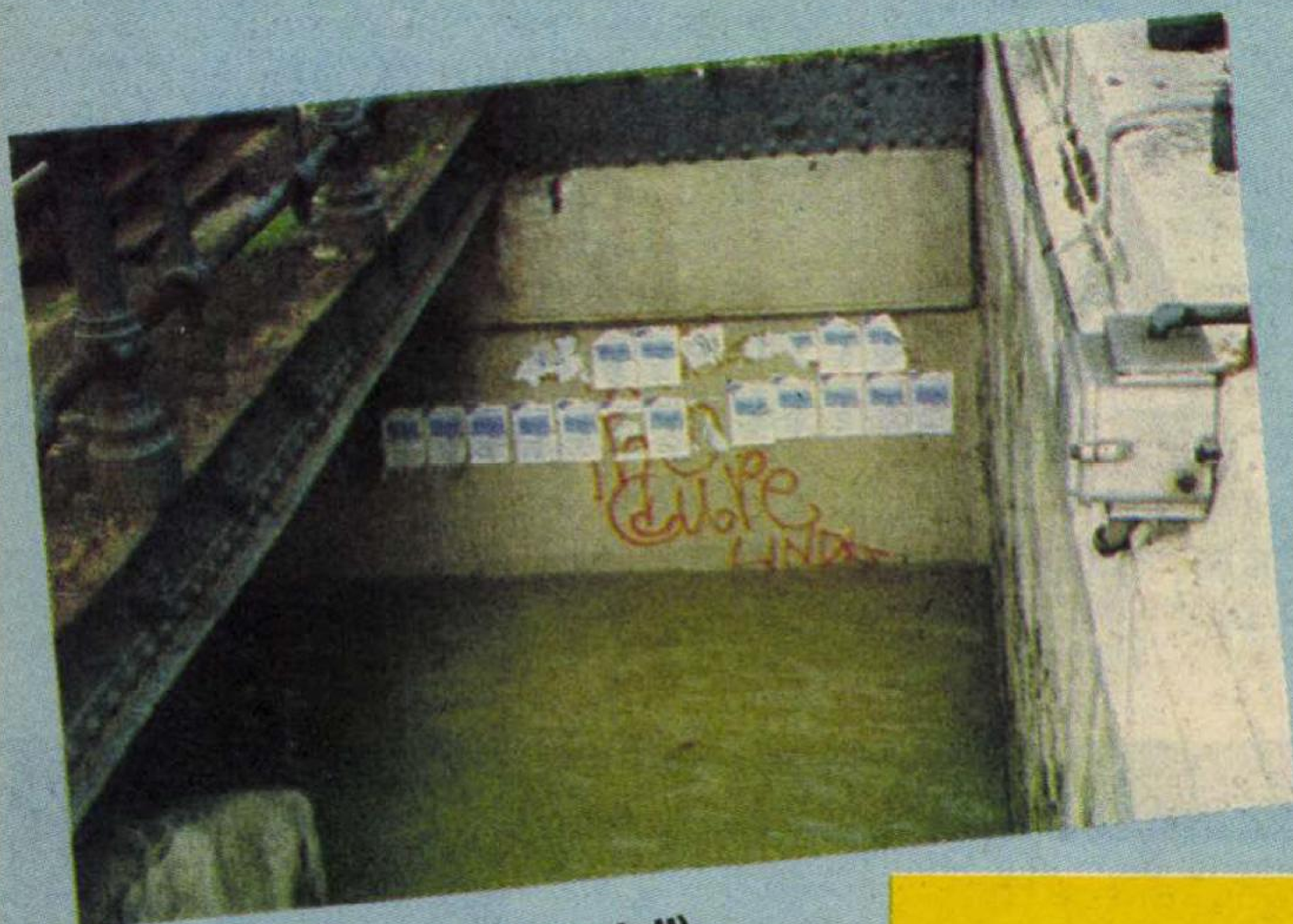

JEGYEKET, MENTŐMELLÉNYEKET FELMUTATNI SZÍVESKEDJENEK

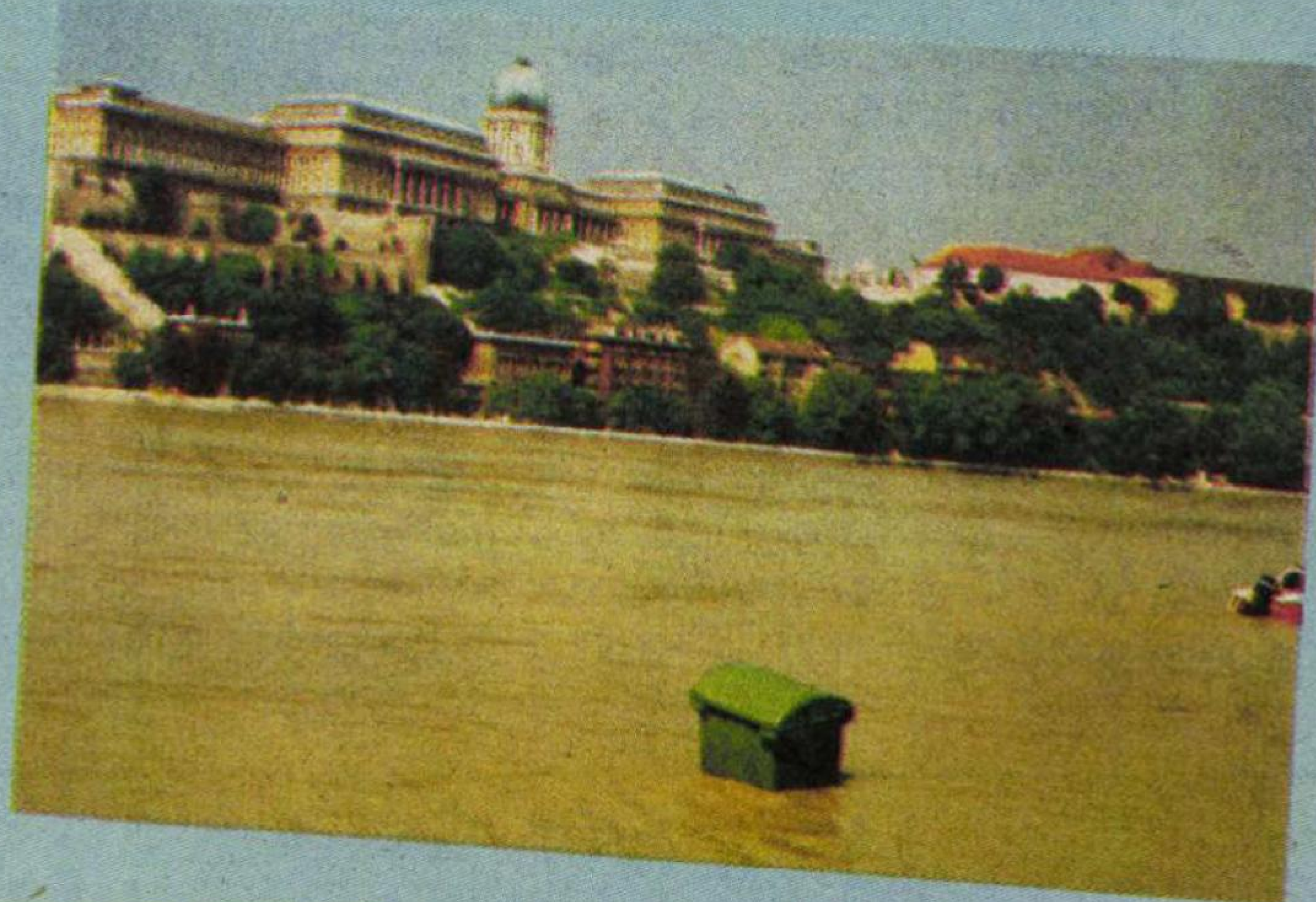

KÖNNYÜBÚVÁROK A SOR VÉGÉRE

CSÚCS-TALÁLKOZÓ A PESTI VÍZMÉRCÉNÉL

INFLÁCIÓ: 35,45 (duzzasztott)

VALAMIT VISZ A VÍZ...

KINT VAGYUNK A VÍZBŐL

...Bugy-bugy... Hurrá!

Tudtuk, persze, tudtuk: folyamatosan emelkedik. Az árszínvonal. Ám, hogy ilyen hirtelen, ennyit, és éppen augusztusban! Ki gondolta volna?

Nyakig merültünk.

S mentettük, ami menthető – tutajjal, lélekvesztővel, szociális hálóval. (Igyekeztünk gátat szabni.) Mégis átszivárgott, minduntalan.

Aztán apadni kezdtek. A húsárak. S növekedni reményeink...

Most ülünk a parton, bámuljuk a folyóárakat, és mélyeket merítünk.

Emlékeinkből.

(alt)

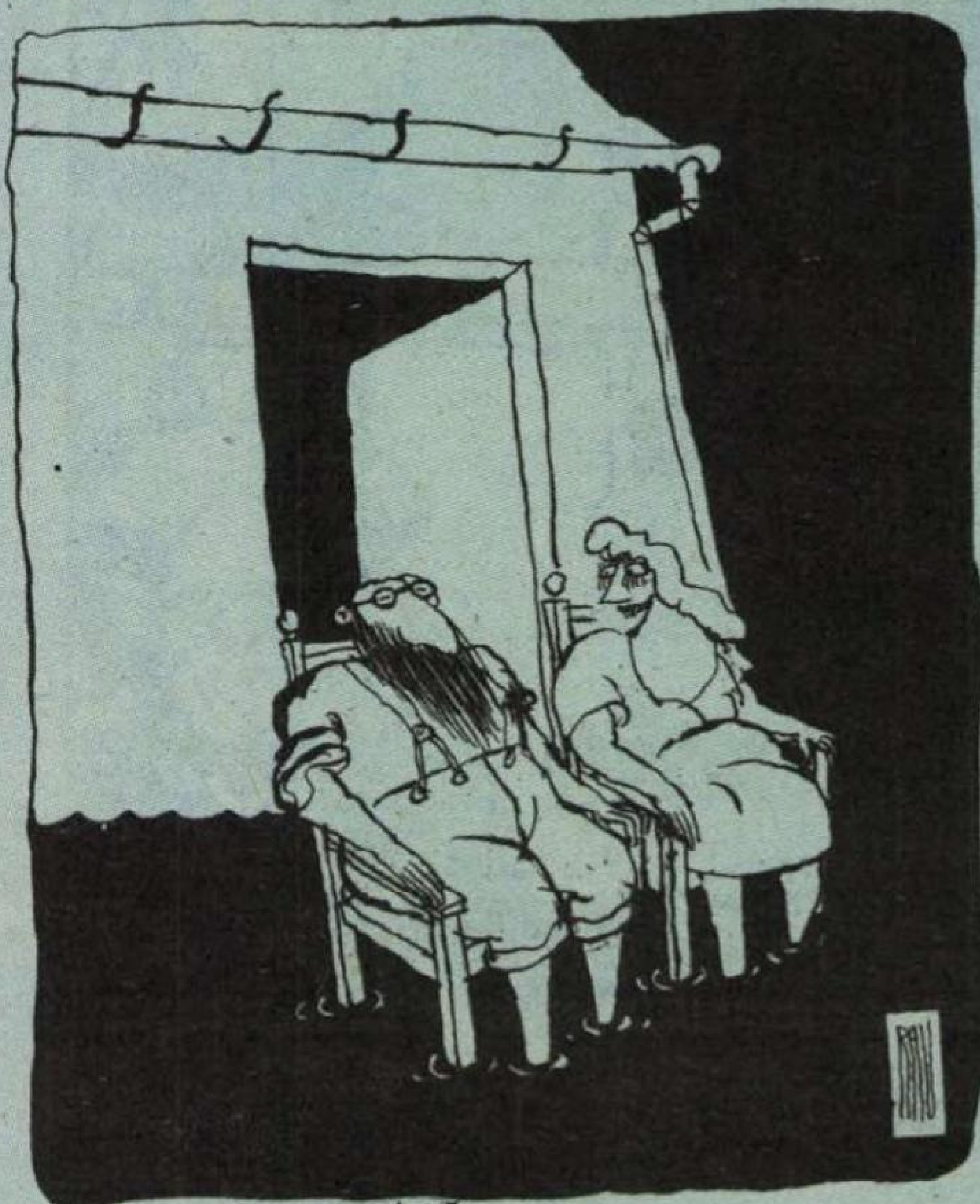
– Kérem a vízijártasságit...

Csövesek: Azért ilyen sétahajózásra régen gondolni sem mertünk...

– Most akartam halért menni a csarnokba, de most már van a szobában is...

– Ugye mondtam, hogy ne menjünk le a Balatonra...

– Na, Macám, ma már csak békaemberekre számíthatunk...

– Pedig biztosra mondta! Amit bevesz, az élet füve...

SZABAD AZ ÁR!

– Jó napot kívánok!

– Van szerencsém.

– Legyen szíves megmondani, tartanak-e granulált déligyümölcsöt?

– Hogyne, kérem!

– És friss?

– Természetesen! Most hozták a sarokról.

– Nem is tudtam, hogy a déligyümölcs itt terem a Szondi utca sarkán...

– Ja, nem innen hozták. Úgy értettem: a Déli sarokról.

– Aha! Mibe kerül?

– Kilója húsz forint.

– Akkor kérek öt kilót. Tudja, nagy a család...

– Kérem, máris lemérem. Igen, ez pontosan négy kiló. Maradhat? Igen? Négy kiló huszonöt forintjával, az száz forint. Tessék!

– Köszönöm.

– Uraságodnak van zacskója?

– Hogy?! Ja, a déligyümölcsnek? Hát persze, mindig hordok magammal.

– Nagyszerű! Akkor most átrámolunk az uraságodéba. Úgy! Ez a másik akkor már nem kell. Számoljunk! Négy kiló huszonnyolc forintjával az száztizenkettő.

– Kicsit sok lesz, mert csupán egy százas van nálam...

– Igen? Na, nézzük csak! Lecsippentek egy csöppet... Úgy... Három kiló. Jó lesz?

– Hát én...

– Na, jó! Legyen kettő kiló ötven. Igen? Negyven forint a kettő kiló ötvennel az pontosan egyszáz forint. Ahogy uraságod kívánta! Ja, plusz a zacskó, az százöt forint.

– Sajnálom... De mondtam, hogy csak egy százasom van.

– Oppardon! Elfelejtettem... Hát akkor tessék nézni, ez így most pontosan kettő kiló. Na, akkor a kettő kiló szorozva ötven forinttal... az száz forint. Maradhat?

– Nem is tudom. Ezek a szabadárak teljesen megzavarják az embert...

– Uraságod ne féljen semmitől! Egyszerűsítsük le a dolgot. Na, lássuk csak! Így ni! Pontosan egy kiló. Pofon egyszerű, számológép sem kell hozzá. Egy kiló... száz forintjával... az összesen száz forint.

– Nagyon köszönöm.

– Amennyiben uraságod sokallja, tudok adni fél kilót a kettőszázasból...

– Na, nem, köszönöm. Ennyi kell, mert nagy a család, mint mondtam.

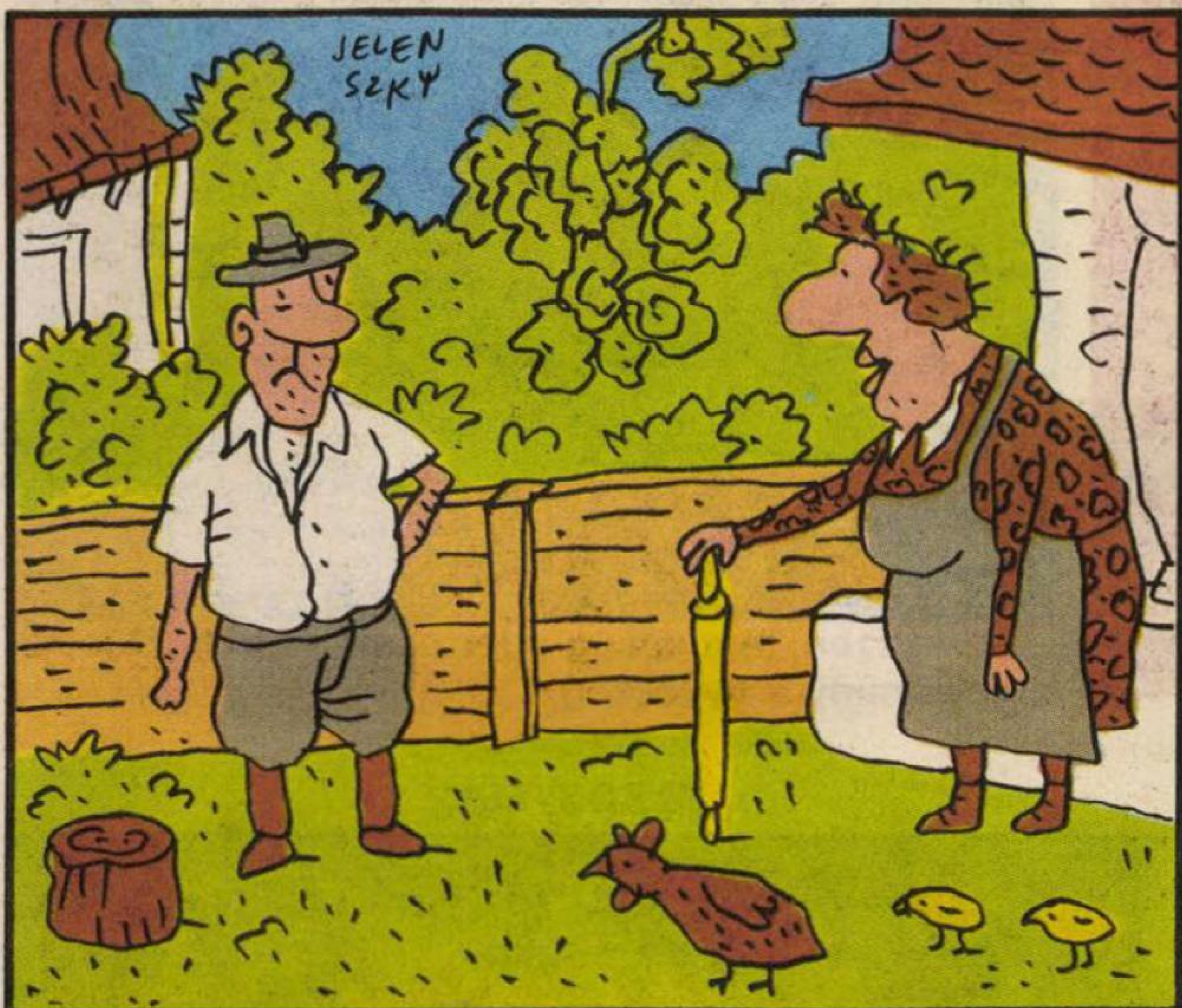
– Vigyázzon uraságod, ki ne szóródjon a gyümölcs, mert egy kicsit tele van a zacskó. Na, mindjárt segítünk a dolgon... Hopp, a felső kettőt visszaveszem...

– Köszönöm. Így sokkal jobb, tényleg.

– Legyen máskor is szerencsém. Kézcsókom a nagysasszonynak.

– Átadom. Hogy fog majd örülni, ha meglátja, milyen jól vásároltam a mai árak mellett!

Rák Béla

– Na, halljam csak, mi igaz abból, hogy a kocsma előtt kikiáltottad a függetlenségedet?!

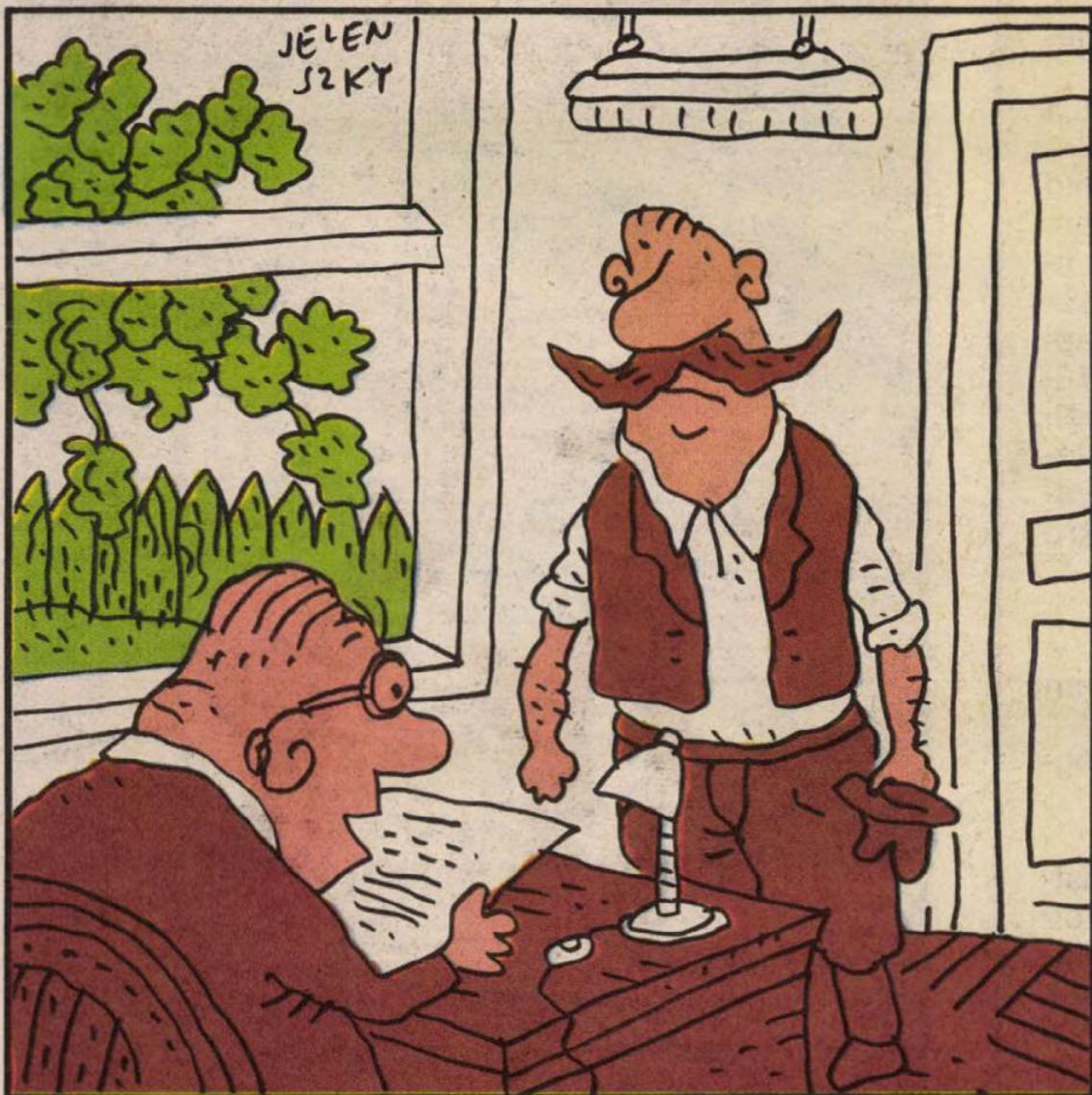
Milyen lesz az új kenyér?

MÉG NEM TUDNI. DE A TÉSZTÁBAN KICSIT SOK A KOVÁSZ...

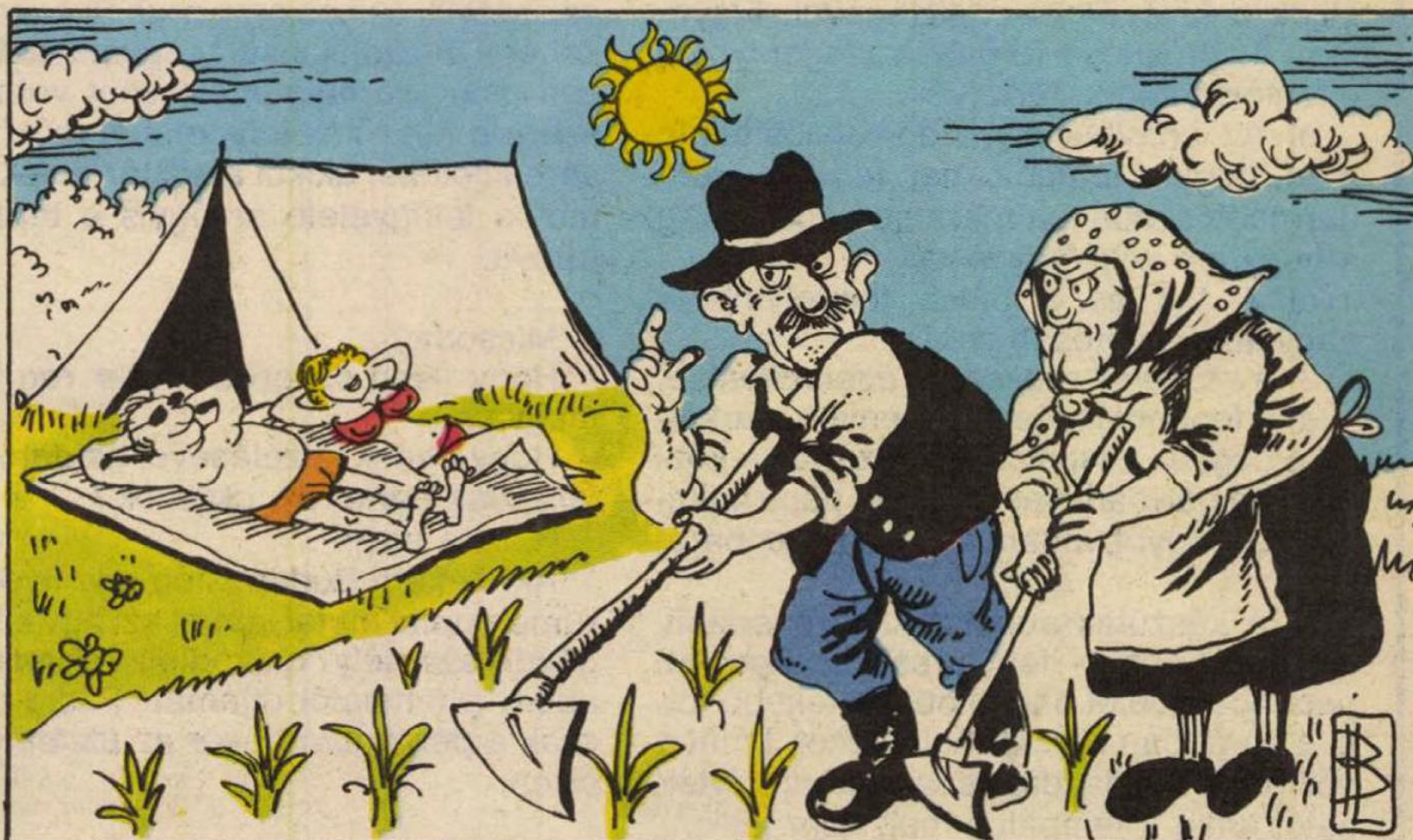
– Ez őrület! Most jelentek meg a környéken ezek a nagy dögök, amikor a disznóhús árengedményes...

KÁRIGÉNY-BEJELENTÉS

– Aztán megmondanád Sanyi bátyám, mi a nyavalyát akarsz kezdeni a hidroglóbusszal?

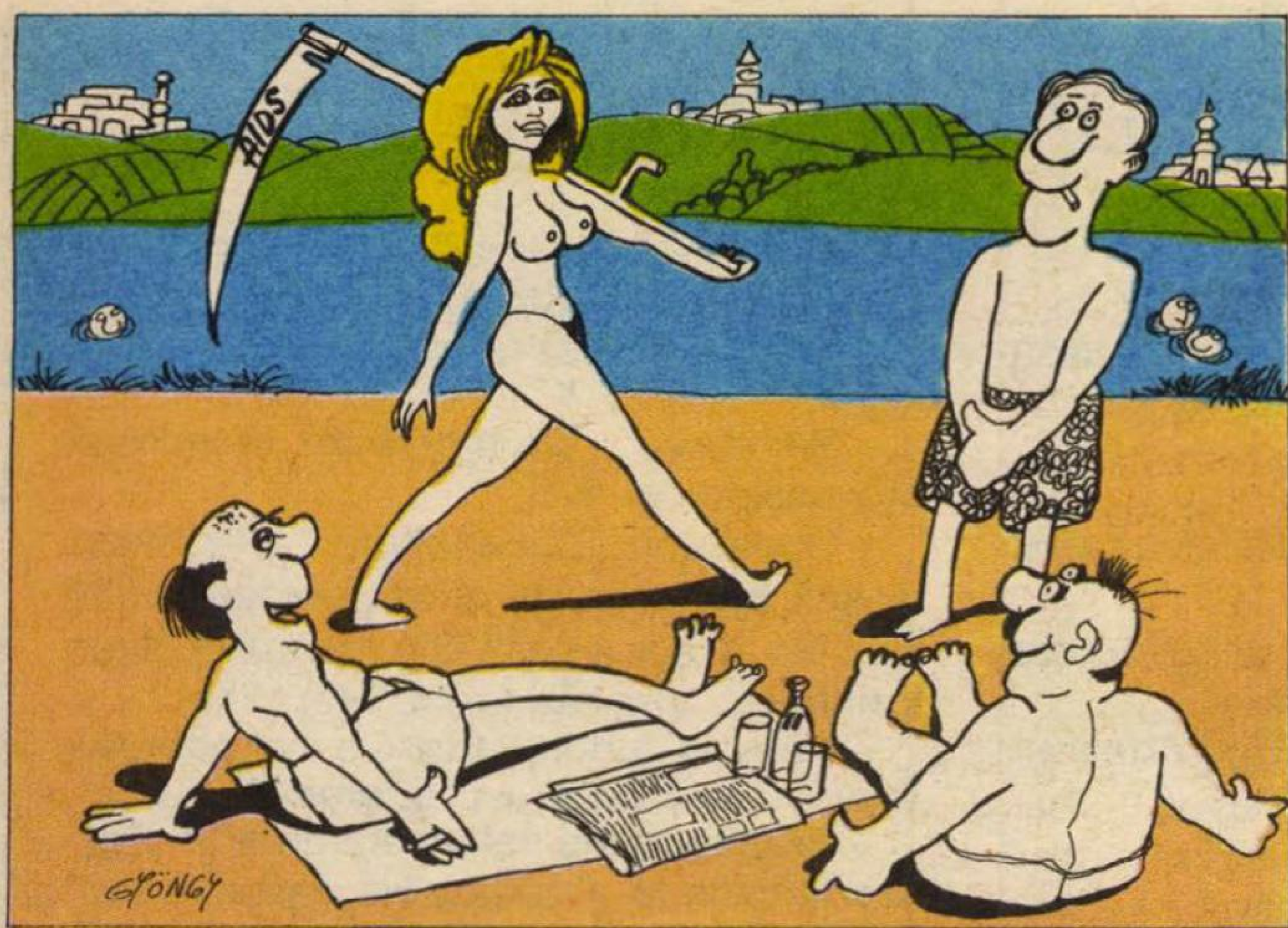
FALUSI TURIZMUS

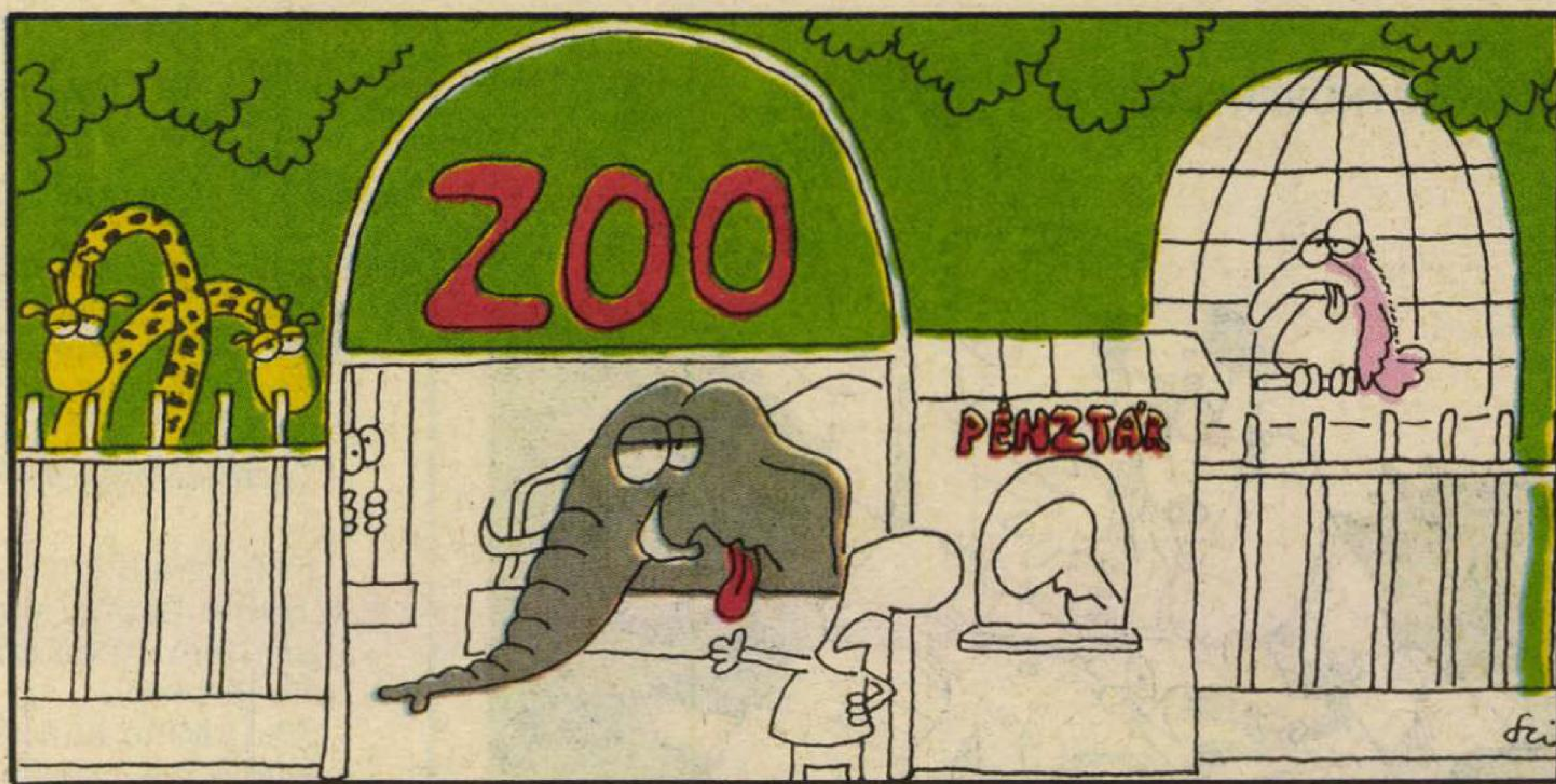
– Biztosan betegek, hogy dologidőben fekszenek!

NYÁR... NYÁR... NYÁR... NYÁR... NYÁR... NYÁR... NYÁR...

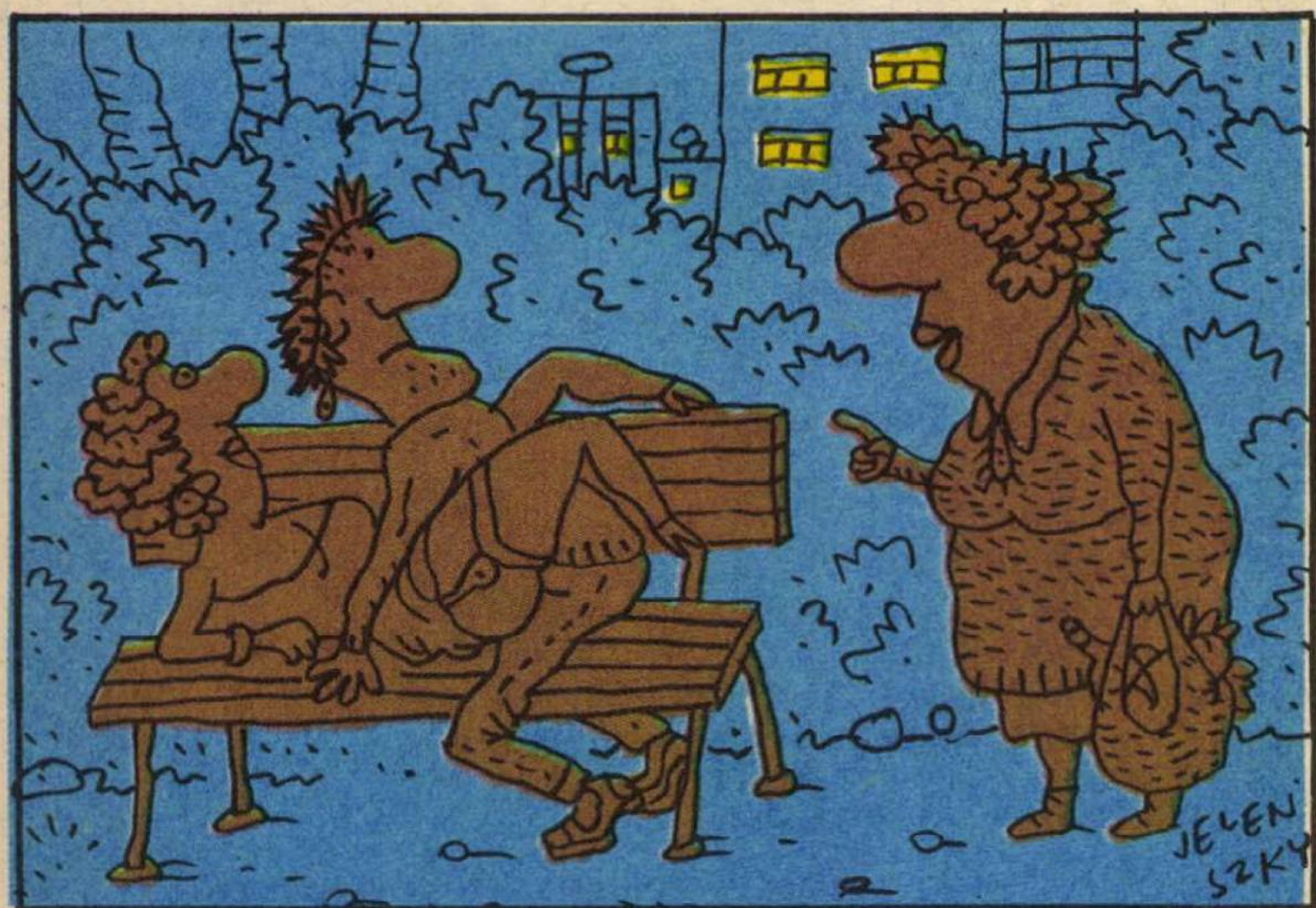
ARATÁS

KÁNIKULA

– Követelem vissza a belépti díj felét! Az összes állat felholt a forróságtól...!

– Aztán remélem, rendesen bemutatkoztál a kislánynak

SZESZÉLYES AZ IDEI NYÁR

SAJNOS, JUGÓBAN PEDIG VESZÉLYES...

– Hiába, manapság a természetfilmeknél is követelmény a nyereség

TALÁLMÁNY

1. *A készülék műszaki leírása.*

A készülék három alkatrészből áll.

a) Kb. egy méter hosszú, két centi átmérőjű, henger alakú, fogantyúval ellátott farúd. Hasonlatos az úgynevezett sétapálcához, turista- illetve sétabothoz, fokoshoz.

b) Kb. negyven centi hosszú, cirka négy milliméter átmérőjű, egyik végén kihegyezett, vasból készült, ugyancsak henger alakú pálca.

c) Kb. húsz centi hosszú kötöződrót, egy-másfél milliméter átmérőjű.

2. *A készülék összeszerelése.*

a) A vaspálcát szorosan a bothoz erősítjük a kötöződrót segítségével. Figyelem! Az erősítés a farúdnak a fogantyúval ellentétes végén történjék.

b) Az erősítés olymódon valósítandó meg, hogy a fémpálcának legalább kétharmada szabadon maradjon, mégpedig a hegyben végződő része.

c) A bot és a pálca tengelyiránya nagyjából azonos legyen.

3. *A készülék szakszerű üzemeltetése.*

a) A fogantyús részt keményen markolva a hegyes vaspálcára felszúrjuk a köztereken garmadával található papírhulladékot, rongyot, műanyag dobozt, poharat stb.

b) A készülék automatikus vezérlésű, mert az éppen felnyársalt újságcafat, papundeklicefet önműködően feljebb tolja a korábban rászúrt hulladékot, tehát a döfködés mindaddig zavartalanul folytatható, amíg a fémpálca meg nem telik.

c) Ekkor egy szeméttárolóhoz lépve, annak pereméhez szorítjuk – merőlegesen tartva – a készüléket olyatén-módon, hogy egy gyors és határozott rántás eredményeképpen a perem lehúzza a fémpálcáról a szmetyit, bele a tartályba.

4. *A készülék üzemeltetésének személyi feltételei.*

a) Veszélyességére való tekintettel a készüléket csak felnőtt használhatja – előzetes szakmai kiképzés és ezt követő eredményes alkalmassági vizsga után.

b) Hivatali elkötelezettségük és jó fizikai állapotuk különösen azokat a párosan sétáló, csinos egyenruhát, egyensapkát és CB-rádiót viselő, egymással derűsen csevegő fiatalembereket volna célszerű e készülék folyamatos működtetésére kijelölni, akiket a közterületek folyamatos felügyelete amúgyis e terepekre irányít.

......

Micsoda?

Hogy ilyen szögesbot már rég ki van találva?!!

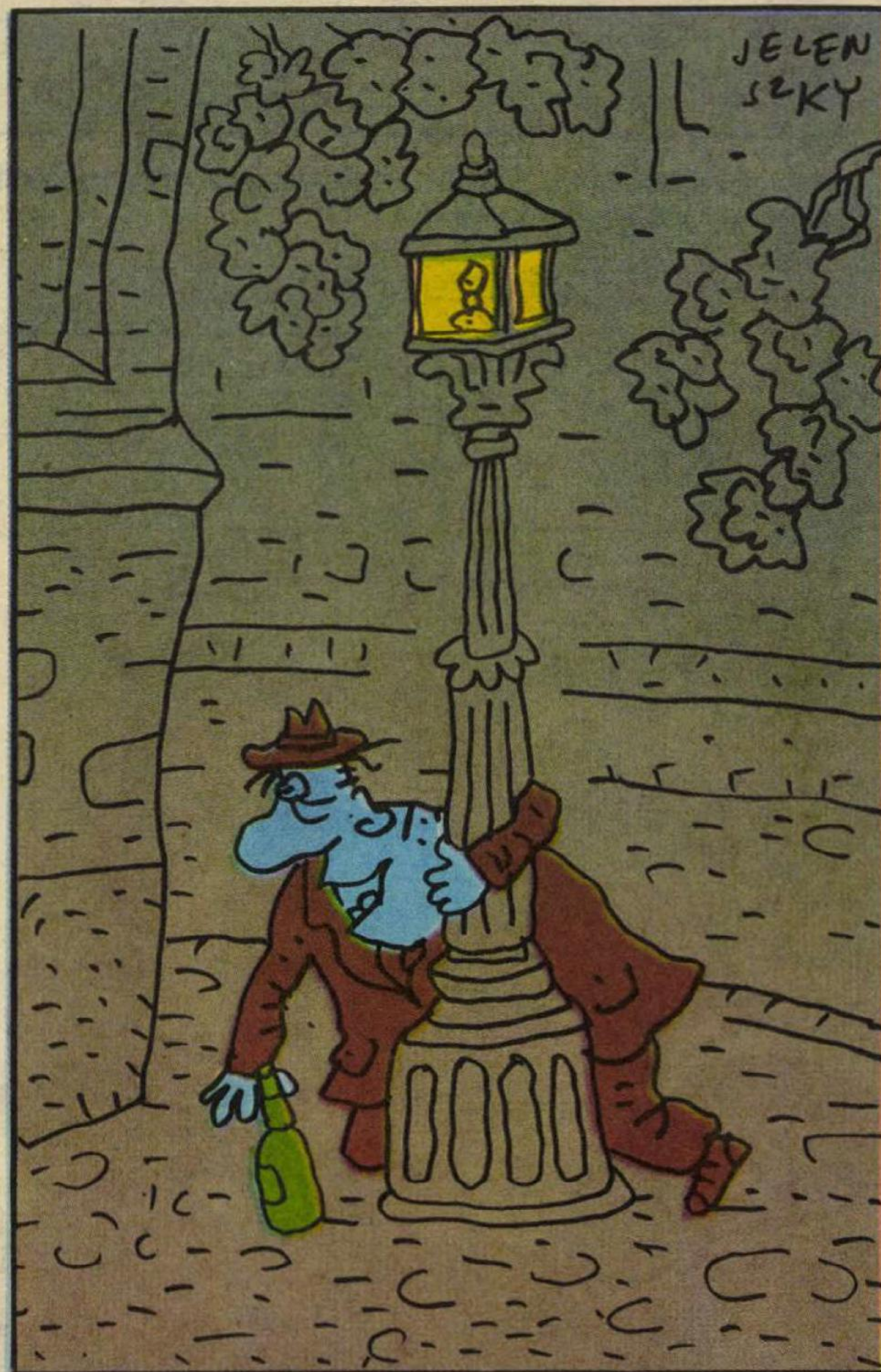
Hogy ennek kezelésével hajdan is foglalkoztak parkőrök, csőszök?

Hiszi a piszi!

Aki nekem Budapesten egy ilyen instrumentumot mutat, amint azt egy közszolgálati személy működteti, annak odaadom a feltalálói díjamat! Pedig nálunk csak a pénz nem hever az utcán. Meg a téren.

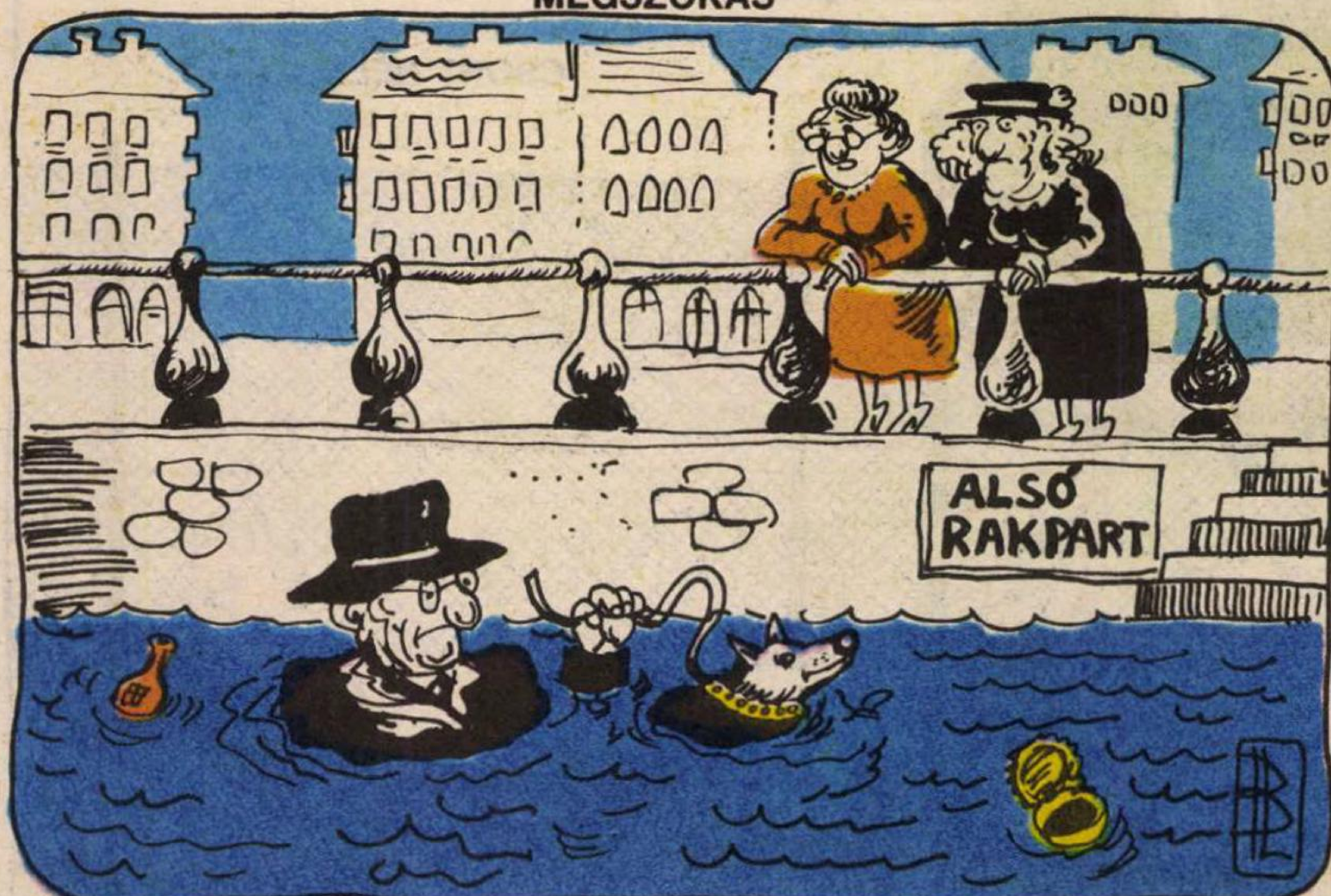
(kürti)

VÁROSVÉDŐ

– Mennyivel hangulatosabb egy ilyenen körbecsavarodni, mint egy szürke, unalmas neonlámpán

MEGSZOKÁS

– Áradás ide, áradás oda, tíz éve a rakparton sétáltatja a kutyáját...

MI VAN A SZOMSZÉDBAN?

Molnár és a felesége már a harmadik zacskó ropinál tartottak, miközben tágra meredt szemmel tapadtak a képernyőre.

– Most – suttogta izgatottan a férfi –, most meg kell csókolnia, mielőtt az a szemét Jeff megjönne...

A képernyőn Teddy lágyan a karjába vette Dorist. Lassan, szinte örökkévalóságnak tűnő másodpercekig közeledett egymáshoz a szájuk. Közben látni lehetett Jeffet is, aki jól szabott ötvenes évekbeli öltönyben, kegyetlen arccal vezeti országúti cirkálóját, s miközben szájával a kormányt tartja, megtölti a puskáját. Snitt. Teddy és Doris szája egy centire. Molnár izgatottan bekapta a zacskót, ropistul.

Ebben a pillanatban Teddy gyengéden így szólt Dorishoz:

– Drágám, nem zavar ez az elképesztő lárma? – majd hirtelen Molnárhoz fordult. – Mondja kérem, nem unják még?

Kínos csend. Molnár várta, hogy váltson a kamera. De Teddy még mindig belebámult az arcába.

– Molnár úr, magához beszélek!

– Ugyan, hagyd már – mondta Doris – úgy ráijesztettél...

– Ebben a diliházban nem lehet nyugodtan csókolózni – vágott közbe dühösen a férfi, és ismét Molnárhoz fordult. – Kérem, nem tudna egy kis csendet csinálni?

Molnár zavartan kivette a szájából a ropiszacskót.

– Ha úgy gondolja – suttogta döbbenten –, a film után is megehetem a ropimat.

– Nem arra gondoltam. Különben is, megszoktam már a csámcsogását. Hanem arra a... hallja ugye?

– Ja – mondta Molnár – az a szomszéd lakásból jön.

– De mi az?

– Á, semmi. A szomszéd öli a feleségét...

– Oké – mondta Teddy egyre türelmetlenebbül –, de szóljon már át neki, hogy egy kicsit hagyja abba...

Molnár az órájára nézett.

– Mindjárt kilenc! Várjon egy kicsit!

Az eddigi zubogást, dübörgést, csattanásokat, sikolyokat, üvöltést és ordítozást hirtelen felváltotta a csend.

– Most figyeljen – suttogta Molnár Teddynek. – Most...

És tompa, ütemes puffogásokat lehetett hallani.

– Mi ez? – kérdezte Teddy.

– Á, semmi – szólalt meg Molnár felesége. – A szomszéd most veri a felesége fejét a konyhakőbe.

– Micsoda szörnyűség! – suttogta Doris és elpityeredett.

– Hát azért be kell ismerni – bólogatott Molnár –, a szomszédnak arany keze van.

– És ez így megy minden este?

– Á, nem. Hétvégén egész nap.

– És nem tesz ellene semmit?

– Nem. Mit is tehetnék? Mi közöm hozzá?

– Én már teljesen megszoktam – mondta Molnár felesége. – Szinte fel sem tűnik.

– Na majd én! – Teddy kihúzta magát. – Majd én rendet teszek...

És nekiállt kimászni a készülékből.

– Még mit nem! – csimpaszkodott belé Doris. – Mindjárt itt lesz a Jeff.

– Ja, persze, persze, teljesen elfeledkeztem róla... addig csókolózni is kellene... Szerettem volna addig egy kis nyugalmat.

Doris úgy nézett rá, mint egy félistenre.

– A viszontlátásra!

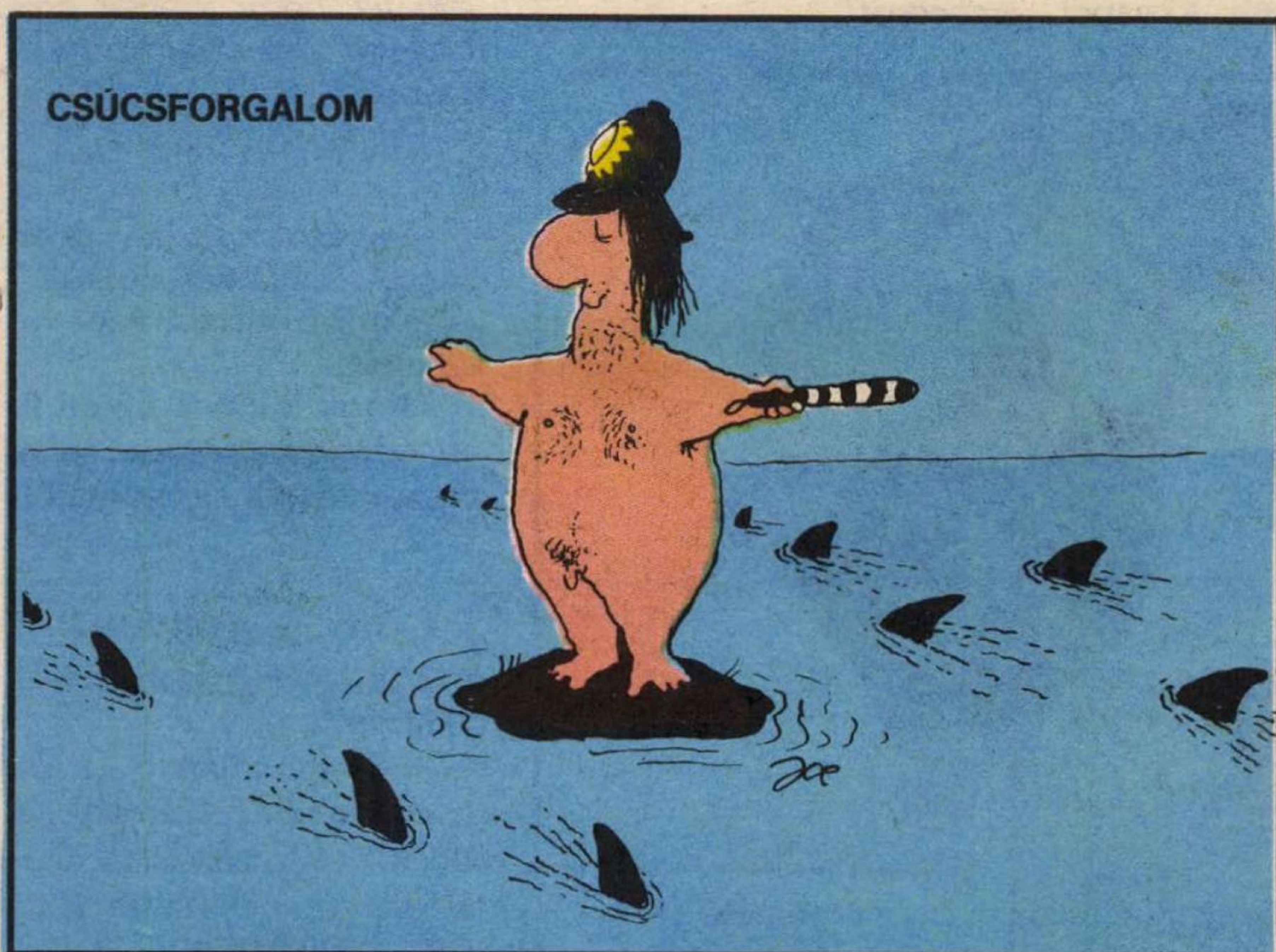
Teddy lágyan a karjába vette Dorist. Lassan, szinte örökkévalóságnak tűnő másodpercekig közeledett egymáshoz a szájuk.

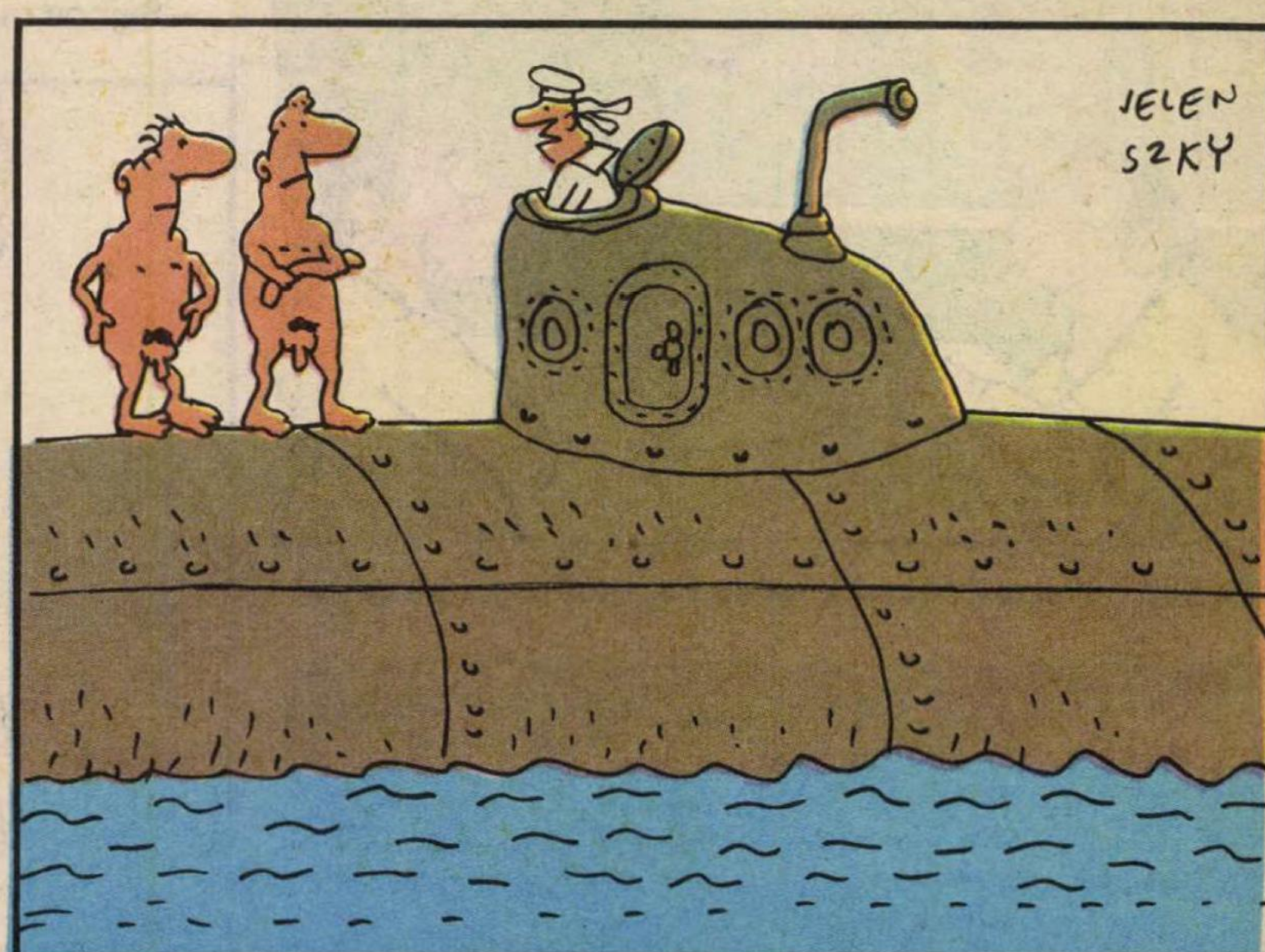
Teddy hirtelen Molnárra nézett.

– Mondja meg a szomszédjának, hogy ha a legközelebbi ismétlésnél is ezt csinálja, nem állok jót magamért!

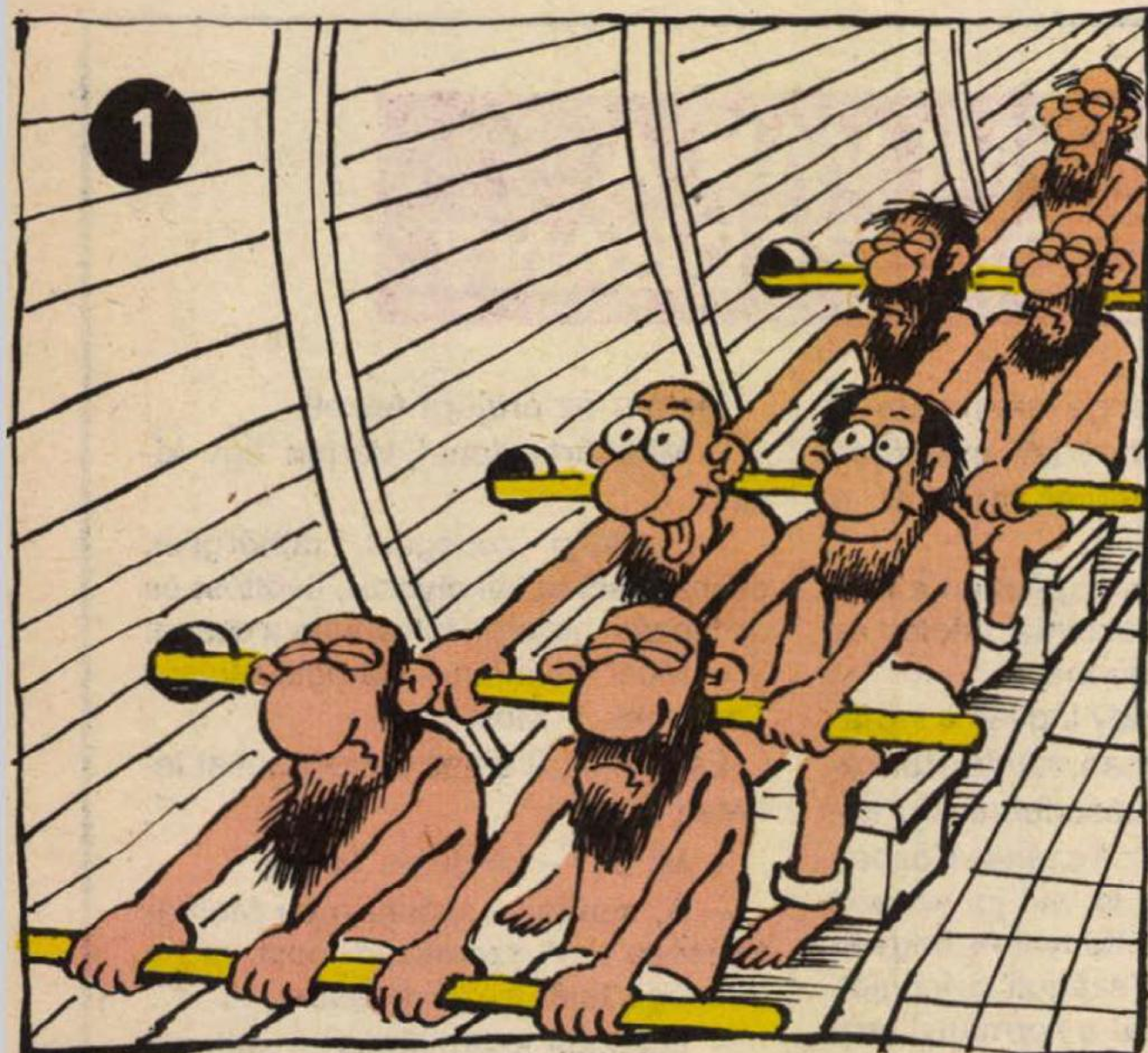
MURÁNYI MARCELL

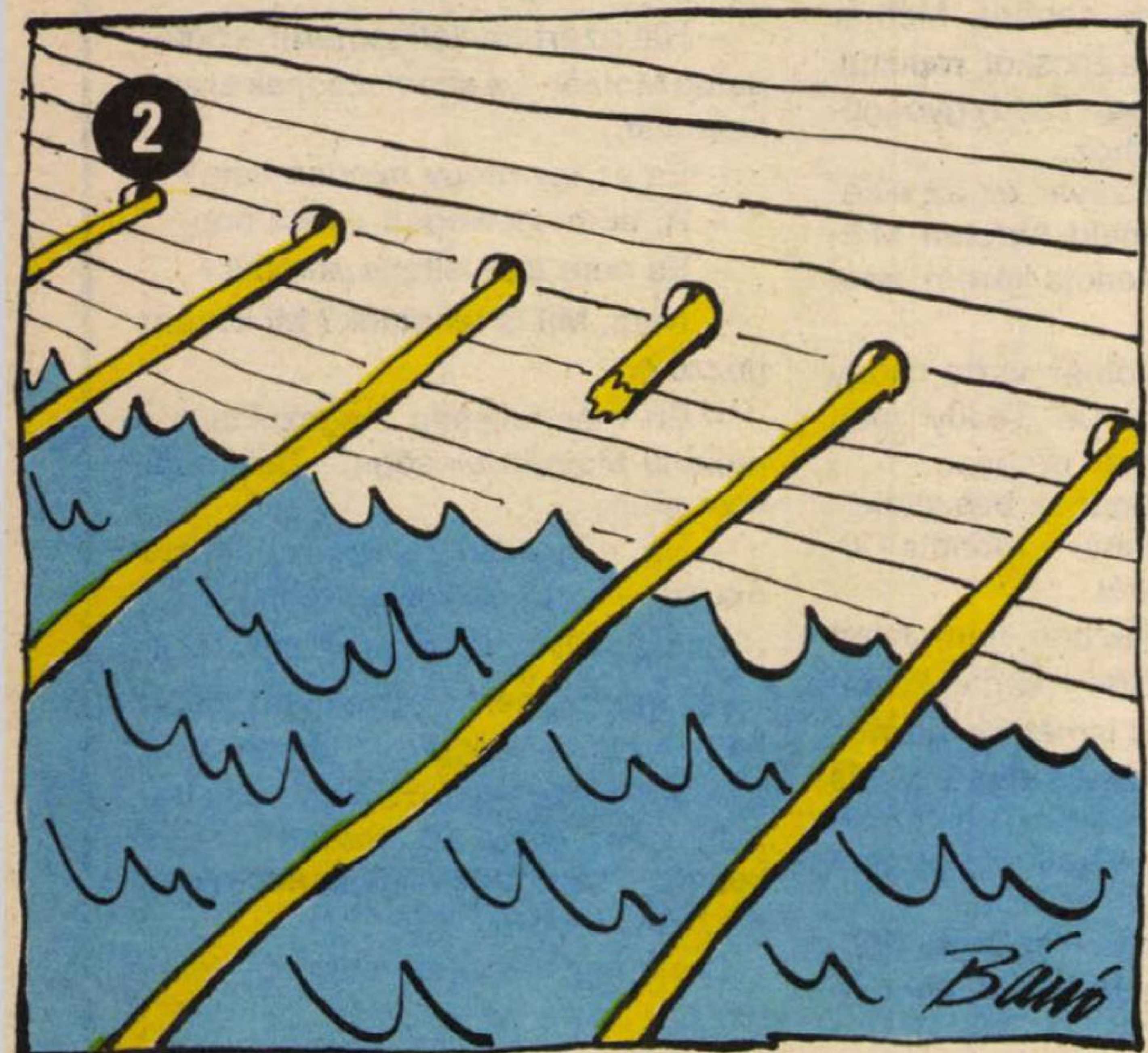
CSÚCSFORGALOM

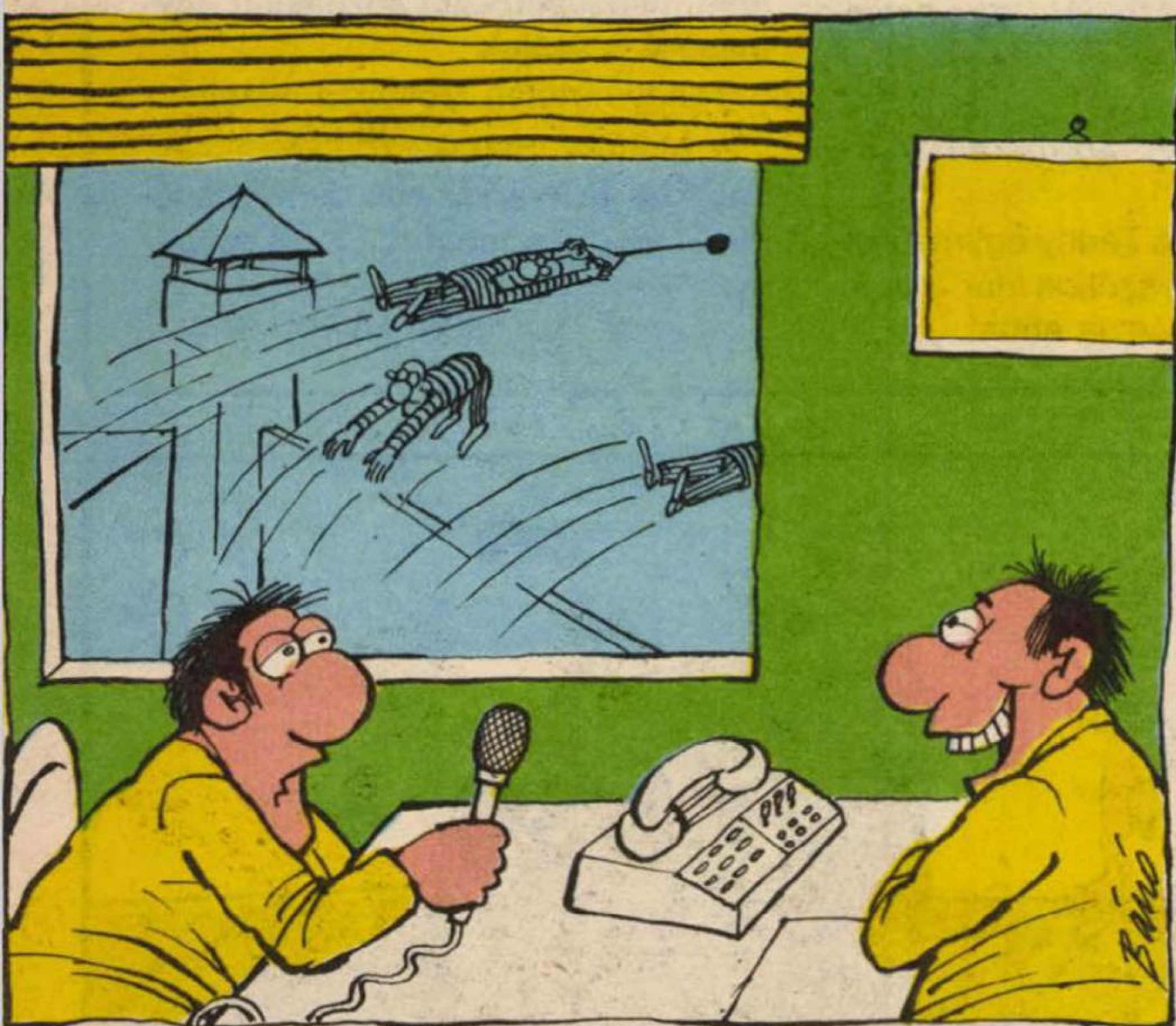

– Szóval ez a nudistastrand, akkor elnézést, mi tévedtünk

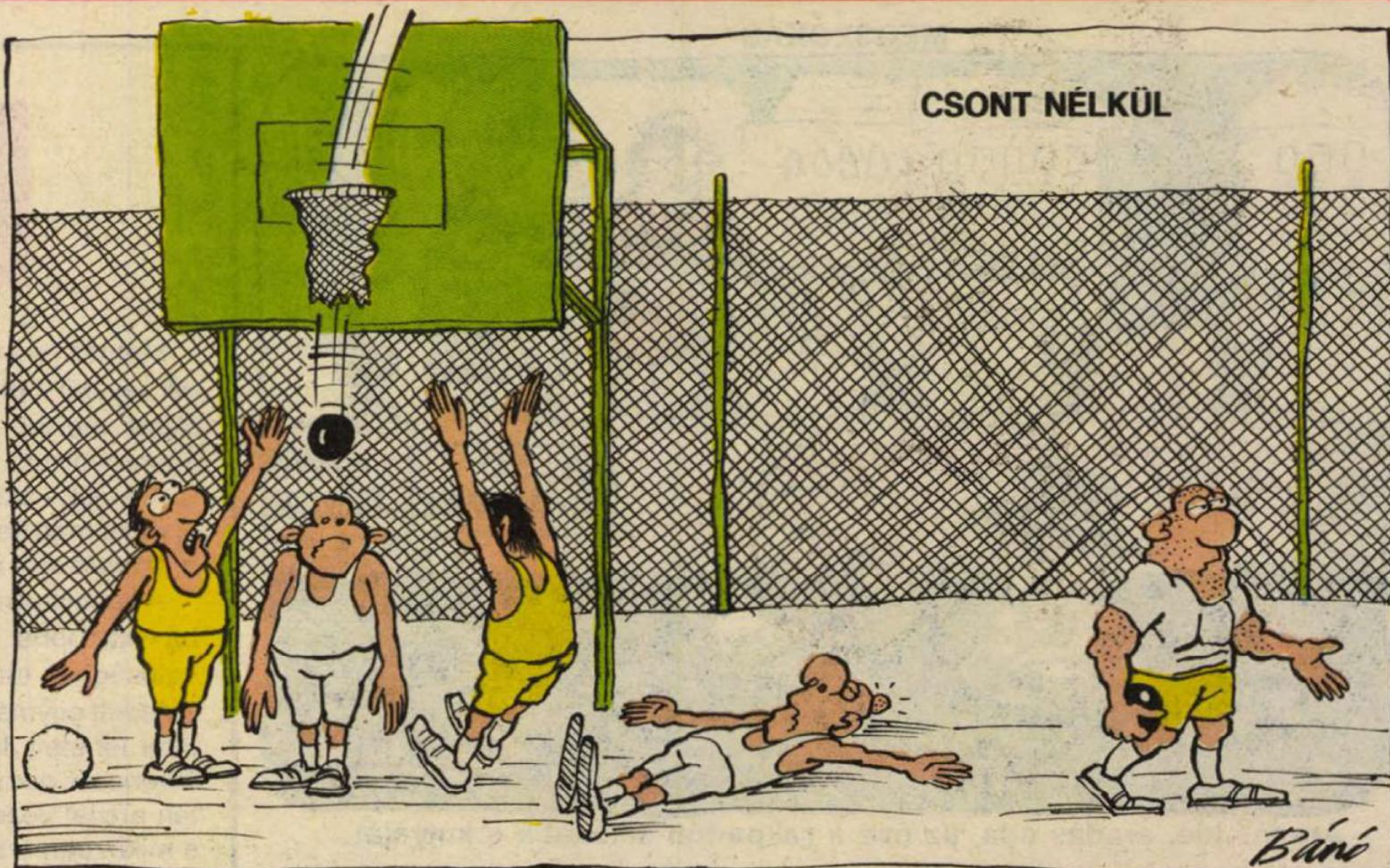

BÖRTÖNSPORT

– Nagyon népszerű nálunk a kalapácsvetés és a rúdugrás

Mi történt, hogy minden öttusázónknak gipszben van a keze vagy a lába?!
– Valami féleszű betanította a lovakat arra, hogy hanyattvetődéses stílusban ugorják az akadályokat!

– Na, tessék! Mondtam, hogy túl közel vannak a súlylökők!

EGY KIS HUMOR

– Ennek a kilencesnek nem jó a motorja, nincs kanyartechnikája, az egyenesekben is lassú és te mégsem tudtad megelőzni?!
– Nem mertem! Ezelőtt két nappal már megelőztem az utcán, de leállított és megbírságolt gyorshajtásért!

*

– Miért ütötte meg az ellenfelét akkor, amikor állt az óra?
– Azért, mert nálam sportszerűségi minimum az, hogy játékidőben nem szabálytalankodom!

*

– Hogy lehet az, hogy egyetlen „buliból" sem tudtatok korongot szerezni?
– Sajnos mester, a csapat csak a házibulikat gyakorolta!

*

– Mire gondolsz, amikor kiállsz a trambulin végére?
– Arra, hogy ki volt az a feledékeny, aki elfelejtette a liftet betervezni?!

*

– Szóval szerinted a sportolók között az ökölvívók az abszolút úriemberek?
– Természetesen! Mi minden egyes ellenfelünkkel kesztyűs kézzel bánunk!

*

– Mit gondolsz, miért cipelte a kispadhoz az ellenfél gyúrója azt a dögnehéz porszívót?
– Állítólag attól félnek, hogy a „sepregetőjük" nem fogja végig bírni a meccset!

– Tudtam, hogy nem tudsz úszni, no de ennyire?!

– Miért vették gyűrűbe a stadiont a tűzoltók?
– Hallották, amikor a riporter arról beszélt, hogy izzó légkörben folyik a küzdelem és a nézőtéren – meg a pályán is – igen parázs a hangulat!

*

– Miért keres egy focicsapat szertárosnak éppen fegyvermestert?
– Ha ő tartaná karban a cipőket, talán kevesebb baj lenne az „irányzékkal"!

*

– Miből gondolod, hogy kezd beérni a pszichológus munkája?
– Abból, hogy a fiúk már azt is sikerélményként élik meg, ha a saját kapujukba rúgják a labdát!

*

– Miért tartod te hálátlan sportnak a vízilabdát?
– Mert a néző sohasem láthatja, hogy a játék közben mennyire megizzad az ember!

*

– Mit szólsz hozzá, az én fiam – balhátvéd létére – tegnap háromszor vette be a kaput!
– Nagy kunszt! Az én fiam edző és egy meccs alatt tízszer veszi be a nyugtatót!

*

– Miért rakta ki a szűrődet a mester a 4×100-as váltóból?
– Megmondtam neki, hogy én nem futkározok azzal a bottal senkinek se – akinek kell, az jöjjön érte!

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: B. Gy.

Kedves kínai vendégeinket bármivel kínáltuk, a válasz mindig ugyanaz volt:
– Tokaji...
Pénztárcánkat nem kímélve hoztunk a sarki közértből egy flaska ötputtonyos aszút.
Ekkor derült ki, hogy „tokaji" annyit tesz kínaiul:
– Mindegy...

VENDÉGKÖNYVÜNKBŐL

(FOTÓ: KISS ZOLTÁN)

Aprócska vendégek lepték el minap a Ludas Matyi szerkesztőségi szobáit. Kínai gyerekek.

A Szung Csing Ling Alapítvány által meghirdetett művészeti pályázatok díjnyertesei: rajzolók, zenészek, énekesek, előadók – tíz-tizenkét éves gyerekek.

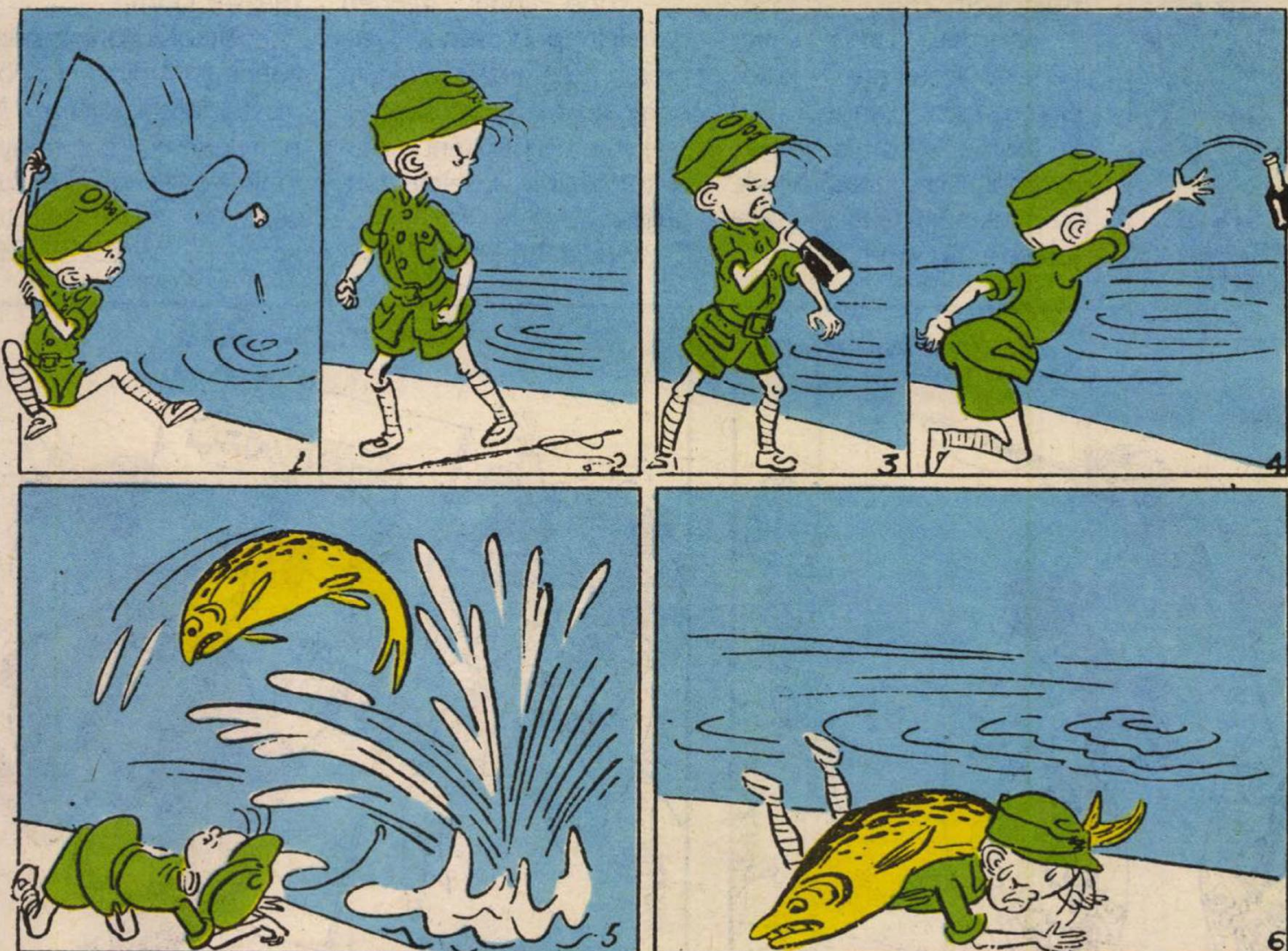
Jutalmuk volt, pályadíjuk – egyebek mellett – egy magyarországi utazás. A kedves kis mandulaszemű művészpalánták örömmel fogadták meghívásunkat, s eljöttek hozzánk a Gyulai Pál utcai szerkesztőségbe. Volt ízlésük!

(Róluk, látogatásukról egyébként bővebben is olvashatnak a közeljövőben, a Képes Újság Kuckó rovatában.)

A kínai gyerekek hírünket vitték honfitársaiknak. (1,4 milliárdan vannak éppen! Csekélység...)

Apropó! Irigylem a kínai humoristákat... Mennyi, de mennyi Döbrögi élhet odakint!

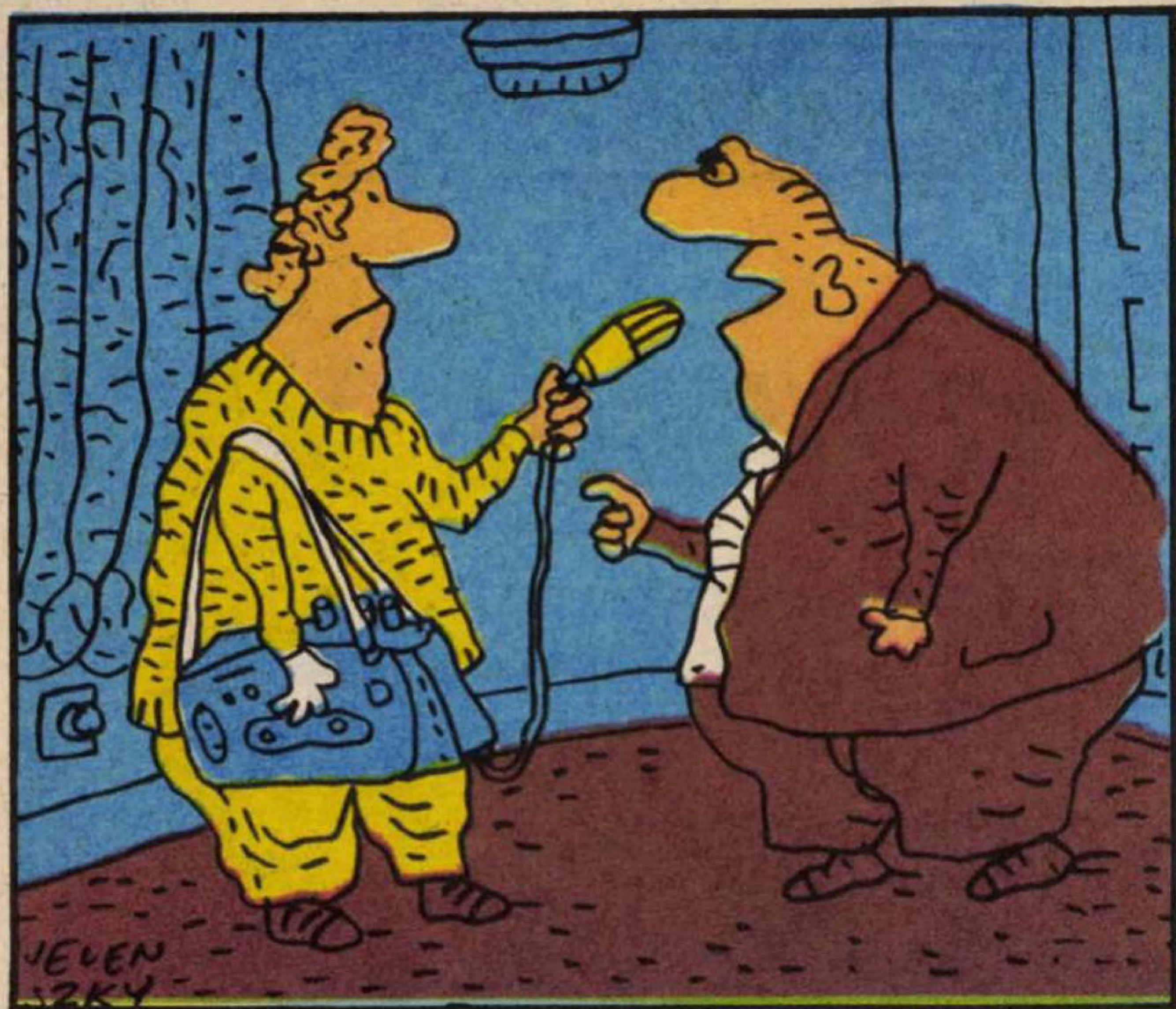
(W)

Hogyan beszél az okos kínai a buta kínaival?

TELEFONON. PÁRIZSBÓL...

– Mióta naponta tizenöt-húsz újságíró megkérdezi, hogy utálom-e a szomszédot, azért mert bergengóc, valóban kezd idegesíteni a téma

Mi terem a műteremben?

– Kedves nézőink, itt állunk ezen egyszerű, roskadozó pesti bérház előtt, amelyből tizenkettő egy tucat... De mégsem! – akad el a tévériporter lélegzete. – Ez a ház más, mint a többi! Ebben él és alkot kortárs festészetünk klasszikusa, Dávid D. Döme! Lépjünk be e történelmi kapun...

Mindössze háromszor esett hasra a mikrofonzsinórban, s máris ott guggol a műterem szúette ajtaja előtt, bekopog.

– Bújj be! – harsan Dávid D. Döme festékízű hangja. – A tévétől gyüttél?

– Mester – hebegi megindultan amaz. – Hadd tudakoljam, kérdezzem, faggassam, min dolgozik mostanában?

– Görbült síkokat festek – vakargatja olajpöttyös nadrágját a piktor. – Igen, a természet görbe, s görbék vagyunk mi magunk is. Görbült a világ!

– Ön a nonfiguratív piktúra harcosa...

– Már az óvodában is a paca volt a jelem.

– Meséljen a múltról, melyet megélt, az útról, melyet bejárt, a harcról, melyet megvívott.

– Kezdetben trapéz alakú képeket festettem – kotor elő egy rumosüveget Dávid D. Döme, s kortyol. – Ám nyomasztott a lehatárolt sík. Szüntelenül falakba, képkeretekbe ütköztem.

– Ahh! – gurgulázza a riporter, s kortyol ő is.

– Állj, Döme, ne tovább! Megsebzed magad! És jöttek a gömbök és a gurigák. A gömbfelület végtelen, s pattog, ha gumi...

– Egy ország játszott a Mester pöttyös gömbjeivel...

– Kimerültem, kiégtem akkor. Lyukas gömb voltam, leeresztettem.

– S a hallgatás után következett a bio-art – csuklik két aprót a riporter.

– Foglalkoztatni kezdtek a dimenziók. S rátaláltam a bio-artra. Macskákat festettem be. Képeim éltek és mozogtak, ettek és ittak, szerettek és gyűlöltek, doromboltak és...

– Nyávogtak. Mindanynyian emlékszünk a színes macskákra.

– De az állatvédők beleköptek a festékembe! – csap indulatosan az okkersárga tubusra a festő. – Pereltek és nyertek.

– Most miből él, Mester?

– Szemeket festek ezekre a babafejekre – mutat Dávid D. Döme egy tömött kosárra.

– Óh, ez szörnyűség!

– Több annál. Minden babafejre pontosan két szemet... Még azt is előírják, hogy hová! Az orrokat és szájakat egyébként Kültelky-Konkoly Oszkár pingálja...

– Ah, a hű pályatárs! – roggyan a riporter. – A két géniusz, babákat?

– Uram, ez a magyar babaizmus...

A második üveg rum is fogytán, kezdenek berúgni, a gátlások szűnőben.

– Valami marha randák ezek a képek! Mondd, Dömösöm, hogyan bírsz te ezek között aludni?

– Tardyllal, Ripikém, Tardyllal!

Odakint megzörgetik az ajtót, a legjobbkor. Fiatal szakállas férfi lép a műterembe, hóna alatt egy festményt szorongat.

– Béke legyen véled, messer Döme – hajol meg illendően az ifjú, s mutatja vásznát. – Tegnap fejeztem be, s a Sziklás Madonna címet adtam néki...

– A tanítványom, valamilyen Vincsi – issza ki a maradék rumot a festő. – Na, mutasd a munkád... Ehh, semmi fejlődés.

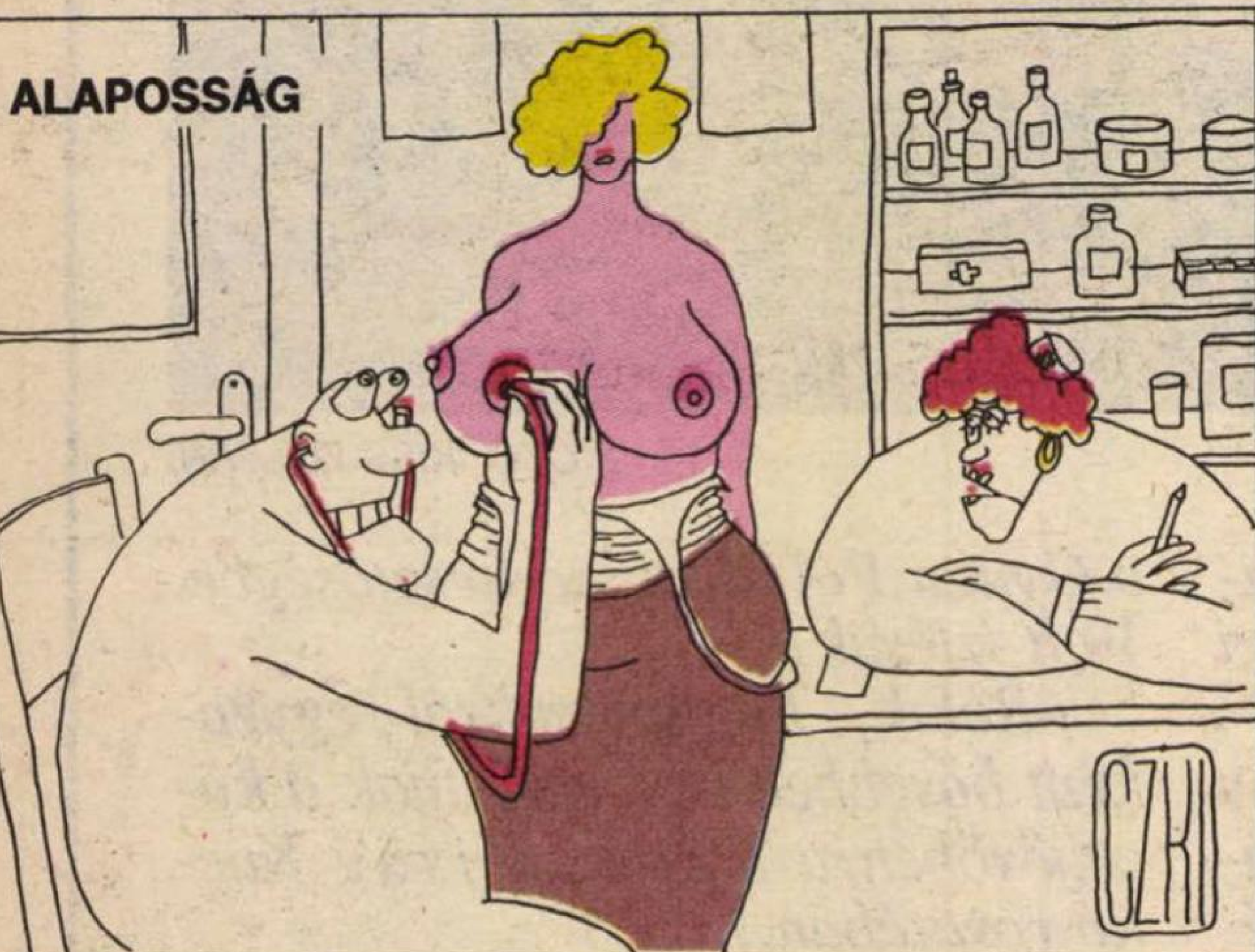
– Talán a kompozícióban és a színekben – süti le szemeit Leonardo.

– Csüggedj el, Léni – kapaszkodik meg a festőállványban Dávid D. Döme. – Csüggedj el és szenvedj.

– De én boldog vagyok, messer Döme.

– Akkor bizony nehéz segítenem – ülnek ködök a Mester fáradt pilláira. – Mert ne feledd el, Léni, hogy nálunk egy festő lehet tehetségtelen, de elégedett az soha!

WALTER BÉLA

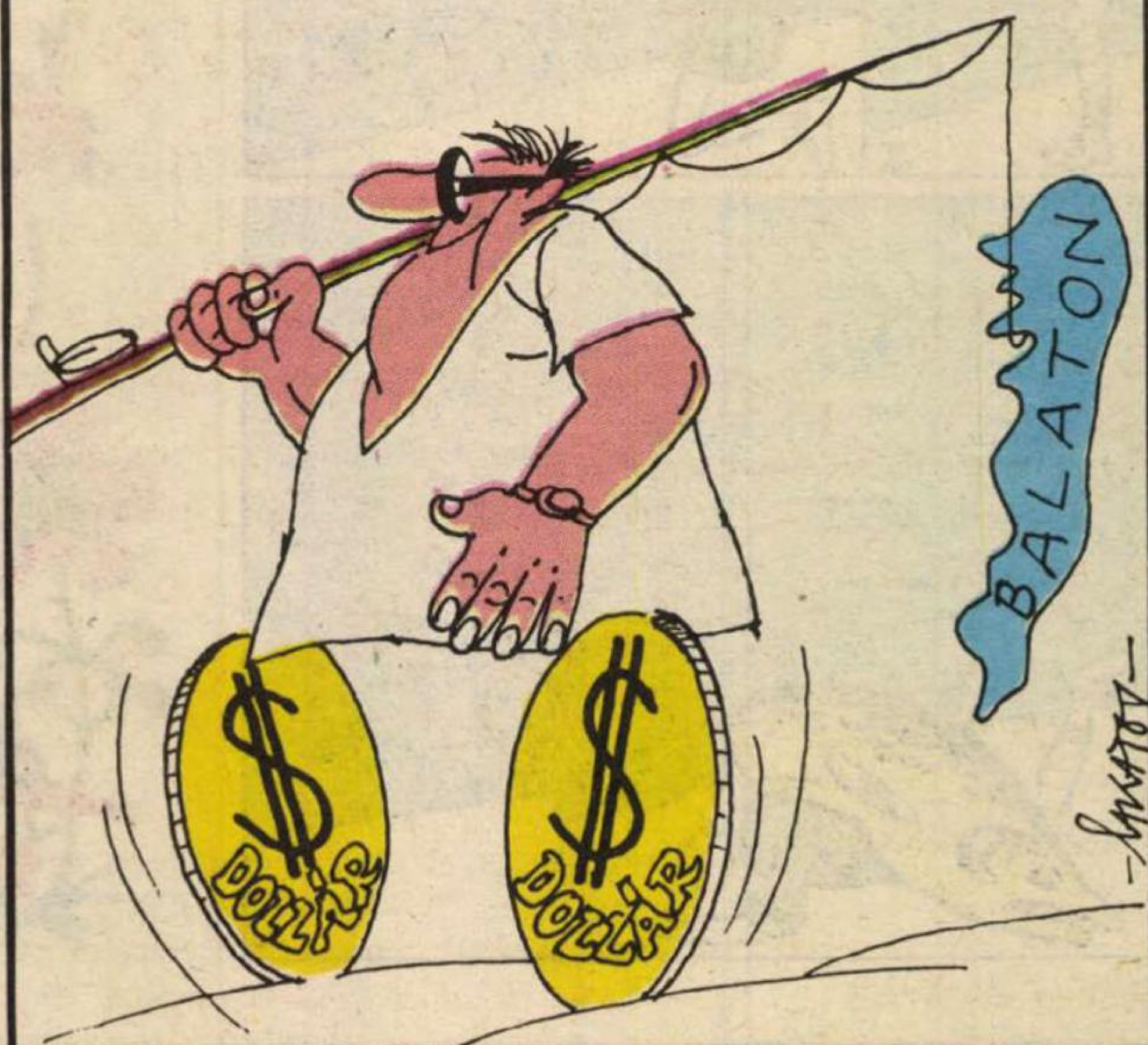

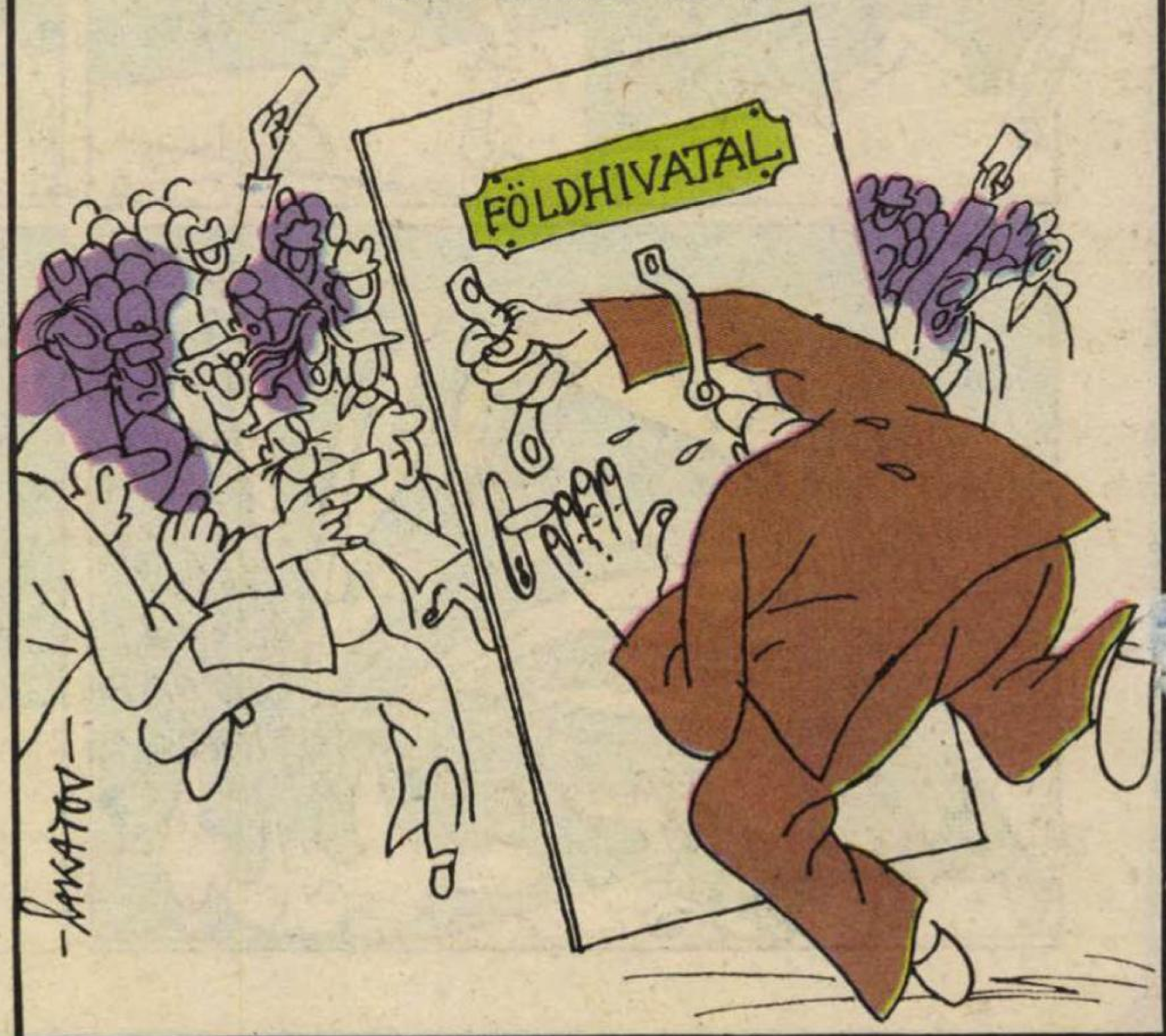
– Lassan vége a rendelésnek, doktor úr, és még csak az első betegnél tartunk

– Miből gondolja a kedves vendég, hogy ez az abrosz egy titkos tárgyalásról került ide?

– Nézze meg! Hétpecsétes...

KONSPIRÁCIÓ

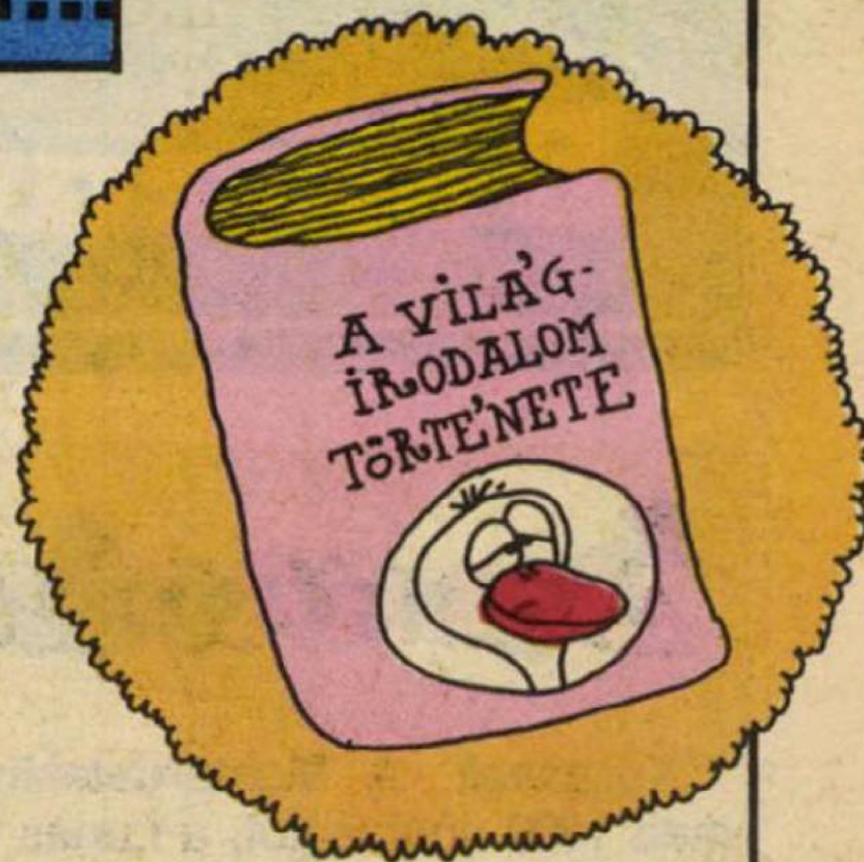

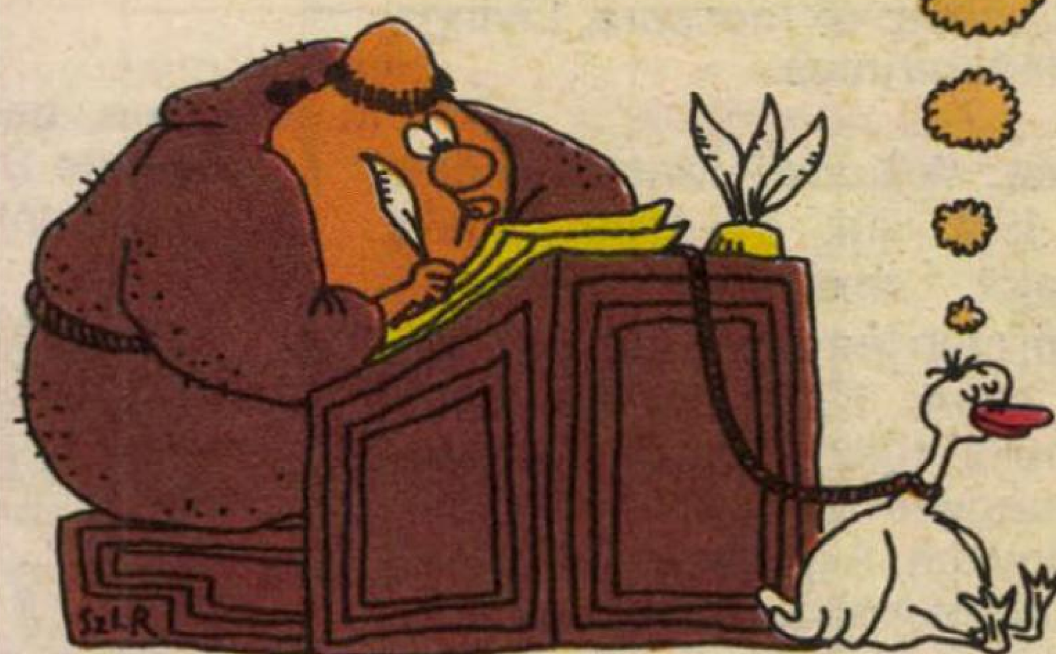
– Megkérem, hogy feltűnés nélkül kövessen!

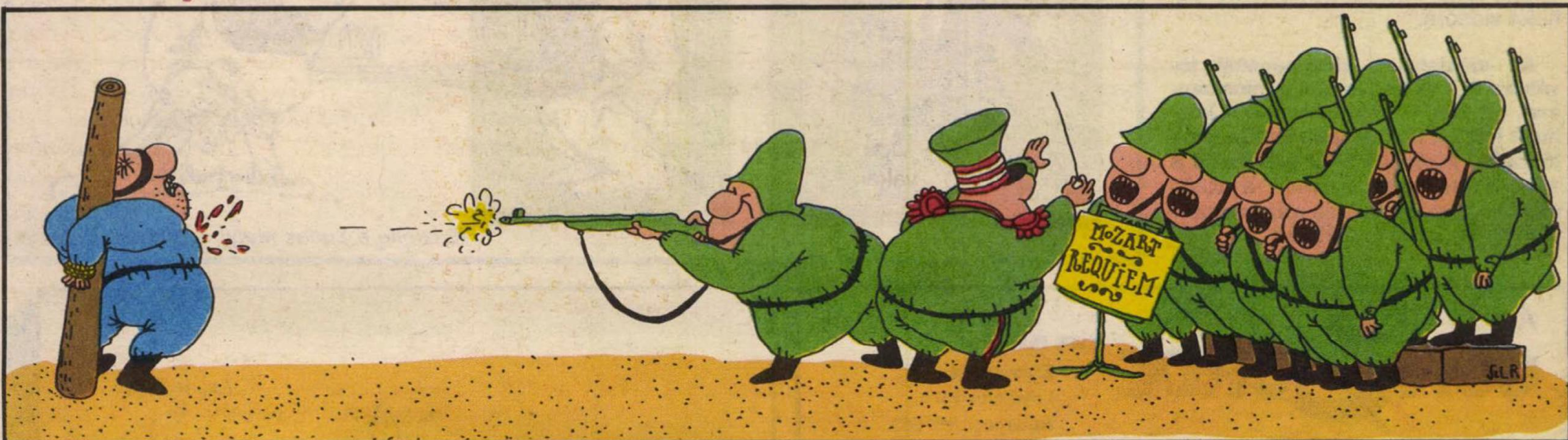
Hogy hívják a természetgyógyász urológust?

HÓLYAG-KOVÁCS

AMBÍCIÓ

KEBELTARTÓ

A Margitszigetre vezető útszakaszon felhördült a korlátnál tolongó férfinép. Alant két lány megvető pillantásokat lövellt a tolongókra, majd uriott mozdulatokkal levetették melltartóikat. Az elővillanó dús halmok nyíltszíni tapsot kaptak az alkalmi közönségtől.

– Bunkók! – sziszegte a napozni vágyó szőke lány, aztán újra felpillantott, és már vidáman mondta barátnőjének. – Odanézz, megjött!

– Kicsoda? – kérdezte a barna, már hason fekve.

– Az a kis gusztustalan – kuncogott a szőke.

Az emberke válla éppen a korlátig ért, hatalmas kabát lógott rajta, fején zsíros kalap. Valószínűtlenül hosszú nyaka átnyúlt a korláton, szemei kidülledtek, majd elhagyták a szemgödröket és vékony kocsányon ...gatóztak a barna lány kebleinek ritmusára.

– Brrr – borzongott egy kellemeset a szőke.

Az emberke zöldes arcára torz mosoly szökött, nyelve lassan kicsusszant szájából és csendesen nyáladzott.

– Undorító – kiáltott a barna, és finoman megbizsergett.

Még ki sem borzongták-bizseregték magukat, amikor az emberke egy lendületes mozdulattal szétnyitotta kopott kabátját, és a lányok elé tárta titkát.

– Milyen büszke arra a picurka micsodájára! – vihogott a szőke.

– Szégyentelen! – hahotázott a barna, amikor az emberke megismételte mutatványát.

Ekkor valaki rendőrért kiáltott, az emberke elszaladt, a nevetés abbamaradt.

Félóra múlva az emberke lihegve zárta be maga mögött az ajtót, és fáradtan terült el a fotelszerű székben.

– Ezek mégsem azok, akiket keresek – szólt pihegve egy női kebleket mintázó tárgyhoz. – Ezeknek hiába mozgattam ritmusra a szemeimet, hiába nyújtogattam a nyelvem, semmit sem értettek.

– Hihetetlen – mondta a mellforma tárgy.

Az emberke szomorúan dobta le kabátját, s derekáról lecsatolt egy fényes rudacskát, majd átszellemült arccal helyezte egy tokba.

– Még a Galaktika szent rúdját sem ismerték föl – sóhajtotta, és zöld arca végtelenül szomorú volt.

– Talán a Marson megtaláljuk a Tudományok Halmait – szólt a mellforma, és beindította a hajtóműveket.

Az űrhajó megremegett és újra elindult a mindentudó keblekért...

FARKAS MÁRTON

AZ EXTRA LUDAS NYÁR

Rejtvénypályázatának nyertesei!

Az EXTRA LUDAS NYÁR számában meghirdetett rejtvénypályázatunkra összesen 22 311 megfejtés érkezett be. Ebből helyes megfejtés 20 200.

A HELYES MEGFEJTÉS: *„LUDAS"*

A FŐDÍJAT,

EGY 50 000 FORINTOS

takarékbetétkönyvet nyerte: Viszló László (1064 Budapest, Podmaniczky u. 63.)

KÉT KÜLÖNNYEREMÉNYT:

EGYENKÉNT 15 000 FORINT

értékű takarékbetétkönyvet nyertek:

1. **Simonyi Pálné (1077 Budapest, Jósika u. 26.)**
2. **Kovács Margit (5630 Békés, Tátra u. 21/1.)**

TOVÁBBÁ

4 DB, EGYENKÉNT 5000 FORINTOS

TAKARÉKBETÉTKÖNYVET NYERTEK:

1. **Domahidi Ildikó (8651 Balatonszabadi, Vak Bottyán u. 141.)**
2. **László Györgyné (1119 Budapest, Boglárka u. 14.)**
3. **Együd Ferenc (2120 Dunakeszi, Garas u. 6.)**
4. **Bánfi Ilona (6640 Csongrád, Szűk u. 16.)**

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: A Mesterdetektív számait 1990. júniusától, a Ludas Magazint bekötve (a megjelenéstől 1991-ig), Jackson–Livingstone: A tűzhegy varázslója, A skorpiók mocsara, Livingstone: Halállabirintus.

Kínálnak: A Ludas Matyi bekötött számait 1958. júl. 31.–1959 végéig, vitorláshajót, rexasztalt, tévészekrényt, Suprafon lemezjátszót, 1 db 125-ös gépi satut, 25 év Ludas Matyi kötetét (1965–1990), 100 db Nemere-könyvet magyar nyelven, Lawrence L. László könyveit: A gyilkos mindig visszatér, A sámán átka, Rókacsapda, Az elátkozott hajó, A suttogó árnyak öble.

Cserélnek: Szétszedhető vitorláshajót videóra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

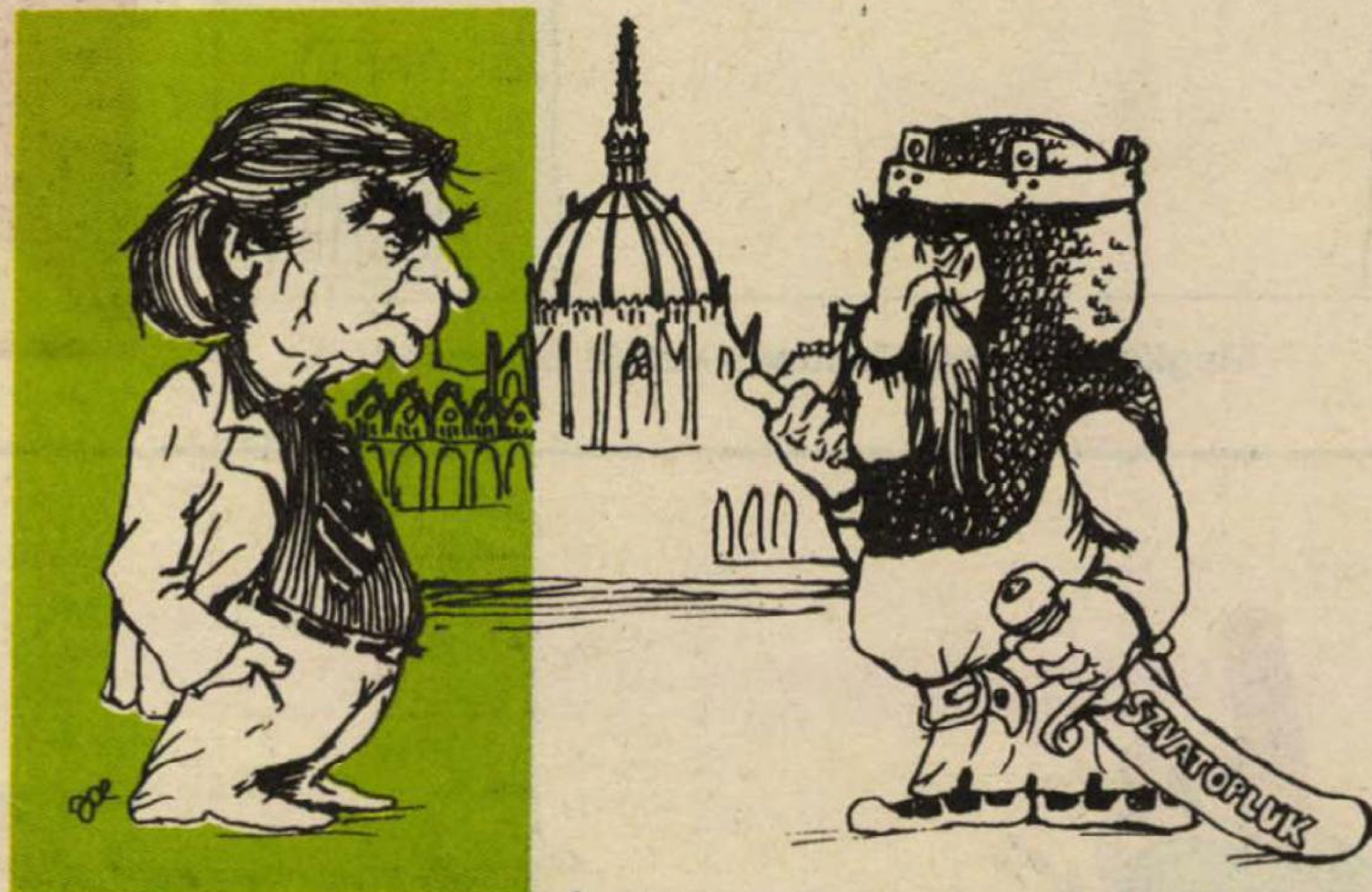
Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbakat honoráljuk.

EGY RAJZ UTÓÉLETE

Íme, bal oldalon egy hirdetési karikatúra a Budapesti Extra egyik idei, augusztusi példányából, s mellette Békési József Sándor (Joe) rajza a Ludas Matyi 1990. július 5-i számából... Gratulálunk az alkotónak, hogy forrásanyagul a mi lapunkat használta!

(Észlelte a Ludas Matyi szerkesztősége)

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztő:
ANTAL FERENC

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Puszta Péter (Puszta)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.
Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest, 91.2308/35-66-22
rotációs ofszeteljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

FÉRJEK ISKOLÁJA

Asszonyok ülnek a presszóban és beszélgetnek. Az egyikük elégedetten mondja:
– Tudjátok, mi a férjemmel mindig egy véleményen vagyunk.
– Csodálatos! – zsivajognak a többiek. – Egyáltalán lehetséges ez?
– Lehetséges. Bár ... (folytatás az ábra számozott soraiban)!

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb szeptember 4-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

KESZTHELY "TENGERE" · ALBERT ... · AZONOS BETŰK · 2 · ÍZLETES HÚSÚ TENGERI HAL · USA-TAGÁLLAM · ROBERT DE ... /FILMSZTÁR/
JAPÁN KIKÖTŐVÁROS
AM. ŰRRAKÉTA-TÍPUS · IGAZGATÓ, RÖV. · A SZABADBA · ...-KART · RÉSZECSKE
... KESEY /AM. ÍRÓ/ · ... TUN /ÍRÓ/ · RUHATISZTÍTÓ · FLAGRANTI
NŐI NÉV EGYIK BECEALAKJA · 1 · ÁLTUDÓS, SZÉLHÁMOS · TÖRÖK KATONÁK · VIDÉKI "TYÚK" · CÍMKE AZ ÁRUN · KUBAI POLITIKUS /RAUL/ · KÜLFÖLDRE UTAZNI
CÉGET LÉTREHOZÓ · OGIVA ELEJE! · KISKUN PUSZTA · BETEGHEZ MEGY
TORKOSKODIK · ELSŐRANGÚ · ELSZÁRADT NÖVÉNYI SZÁR
BALKÁNI VIDÉKRŐL VALÓ · HOSSZÚ RUDAK · ... AVION
HAL BETŰI, KEVERVE · KÁLIUM · NORVÉG AUTÓJEL · EGYRE FOGYÓ · ...-BONTOM · HORGÁSZHELY
... MÁRIA RILKE · SZÁJSZÉL · AUTÓPÁLYA · FRANCIA ARANY · ÚJ-ZÉLANDI ALAGÚT
TERM. TUDOMÁNYI KAR · ... DE FRANCE · HATALMAS TENGERI EMLŐS · AFRIKAI ORSZÁG · IJEDTEN BESZÉL
CSECSEMŐSÍRÁS · BENNE VAN A KÉMÉNYBEN! · ROBBANÓANYAG · EZ IS ZILAH · ÜTKÖZET · KEDVELT NYÁRI VISELET
KENDERBŐL CSAVART KÖTÉL · SPORTÖLTÖZET · TÁVKAPCSOLÓ · MINÁLUNK · AFRIKA RÉSZE!
KERESZTÜLLAPOZ · TONNA · HUNOR ÉS ... · ANGLIAI VÁROS · RÉMURALOM · ELNEVEZÉS
KÉVE EGYIK FELE! · FÉNYÁRAM EGYSÉGE · MOHA EGYN.B. · ... ZÁDORA · DUPLÁN: NŐI NÉV · ELŐRETOLT CSATÁR
PSZICHÉ · EZ AZ ŐSZ VÉGE! · TUSKÓHASÍTÉK
KISEBB-NAGYOBB TÖMEG · G · HORDÓK ŰRMÉRTÉKE

A 33. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...NEM SZABAD ELOLVASNI AZ ÉTLAPOT."

300-300 Ft-ot nyertek:
Balogh Katalin, 1204 Budapest, Eperjes u. 38.
Pál Mária, 8083 Csákvár, József A. u. 19.
Medgyes Mihály, 9700 Szombathely, Károlyi Antal u. 6.
A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

TARNÓCZY ZOLTÁN RAJZA

BIRKATÜRELEM

ÉRTSE MEG, CSAK ARRA EMLÉKSZEM, HOGY A KELETIBEN FELSZÁLLTAM EGY BENT ÁLLÓ VONATRA, AZTÁN ELALUDTAM...

BUDAPEST – PEKING

NEMES

NEMES ZOLTÁN RAJZA